

IN PACE IN IDIPSUM

DORMIAM ET REQUIESCAM

ORIENTUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS.

PASSER INVENIT SIBIDOMUM

ETTURTUR NOUM. ALTARIA.

QUI FRUMENTUM

ECE PANIS ANGELORUM FACTUS CIBUS VIATORUM VERE PANIS PLURIM.

XIV. ÉVF. 1913. 8. SZÁM.

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYÜL

KIADJA

AZ ORSZÁGOS OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Bpest, Üllői-út 77.

Ára egy évre 3 korona.

Megjelenik minden hó elsején.

Stephaneum nyomda r. t.

VIRGO IPSUM, QUEM GENU

IT DEUM ADORAVIT.

SACRIFICIUM DEO

SPIRITUS CONTRIBULATUS

FLORABUNT SACERDOTES.

PARCE POPULO TUO.

ECE AGNUS DEI

ELECTORUM CONSERVASTI CUJUS NON SUM DIGNUS.

Központi oltáregyesületi érem.

Hivatalos oltáregyesületi érem. Kapható: Oltáregyesületi iroda, Budapest IX., Üllői-ut 77. Egy darab ára ezüst kivitelben: 2.60 korona. Alumínium kivitelben: 90 fillér.

Női kézimunkákhoz

szükséges himzőanyagok nagy választékban legolcsóbb árban kaphatók. — Képes árjegyzék bérmentve. — Intézeti és iskolai szállítók.

BERGER ÉS FEISZINGER

Budapest, IV., Korona-utca 4. szám. ☒

ÖRÖKIMÁDÁS

az Országos Oltáregyesület havonként megjelenő hivatalos közlönye.

TARTALOM: *Dr. Vuicskay Gyula*: Mária és az Oltáriszentség. — *P. Feisz Hugolin*: A legm. Oltáriszentség titkaiból. VIII. A szentségi Jézus dicsősége. — *Dr. Tiefenthaler József*: Szent Márton srja Szombathelyen. — *Lukácsy István*: Hős lélek. — *Dr. Bilczewski J.* érsek: Az élet kenyere. (Vége.) — A bécsi euch. kongresszus emlékműve. — *Gyakori szentáldozás*. Rovarvezető: *Reviczky Aladár* főmunkatárs. Egy kis statisztika. — A gyakori szentáldozás melegágya. — *Jézusom örööm*. Rovarvezető: *Dr. Szyllaba Emil*. Igaz Isten kenyér színében. — Felső bimbók. Egy angyallelkű ifjú gyönyörű halála. — Furcsa mese. — A kis Nelli 3 éves korában. — Röptében a nagy világ körül. — Irodalom. — Egyesületi élet. — Kimutatások.

Mária és az Oltáriszentség.

A SZENTSÉGI JÉZUS és a *Boldogságos Szűz Mária*, az Oltáriszentség imádása és a Mária-tisztelet a lehető legszorosabb összefüggésben, elválaszthatatlan kapcsolatban vannak egymással.

Mikor az első emberpár a bűnt elkövette, az ember a bűn gonoszsága, a Legfölségesebb megsértése miatt annyira kiesett Isten kegyelméből, hogy az Isten elűzte őt színe elől, kikergette a paradicsomból. Azóta az ember ellenállhatatlanul vágyott az elvesztett nagy boldogság, Isten színe látása után. Ezt a vágyat szívében megőrizte még a pogány bálványimádás szörnyű tévedései között is: Istennel együtt akart lakni, Isten közelében akart élni. Az emberiségnek ez a forró vágyakozása Isten után akkor teljesedett be, mikor Mária az angyal szavára kimondta a nagy szót: Legyen nekem a te igéd szerint. És az Ige testté lőn és miköztünk lakozék.

Lakozék pedig az aranyházban, a frigynek szent szekrényében.

Isten házának nevezzük a Boldogságos Szüzet, mert lakhelye volt a Legfölségesebbnek. Lakhelye volt pedig nemcsak a megszentelő malaszt által, mely benne az első pillanattól kezdve egész teljességében megvolt. Ilyen értelemben minden igaznak a lelke Isten házának mondható. De az igazak lelkében nem lakott mindig az Isten. A bűn állapotában voltak hosszabb-rövidebb ideig — legalább is a keresztség előtt — addig lelkük a sátán hajléka volt. Máriának a lelkét ellenben egy pillanatig sem érte a bűnnek szeplője, az ő lelke malasztal teljes volt szeplőtelen fogantatásának pillanatától, Isten háza volt az mindig.

Azonban Máriát más, igazibb értelemben mondjuk Isten házának. Az embernek első lakását az áldott anyai test képezi, melyben nemcsak lakását bírja, hanem életét, táplálékát is abból nyeri. Ilyen szószerinti értelemben volt Mária szent teste Isten háza, az isteni Igének hajléka.

Még pedig *aranyház* Mária. Amint az arany ellenáll a rozsdának s értékre és fényre messze fölülmúlja az összes fémeket, úgy Máriának lelkét is megóvta az isteni Ige jelenléte, az Isten mindenható ereje minden rozsdától, minden büntől s értékre, becsre messze túlszárnyalja az összes teremtményeket, az angyalokat is, erényeinek fénye fölülhaladja a szentek és az angyalok tündöklő seregét.

Isten megparancsolta az ószövetségben Mózesnek, hogy készítsen akácfából egy szekrényt, kívül-belül vonja be arany lemezzel, tegyen reá fedőlapot tiszta aranyból s tetejére állítson két, aranyból készült angyalalakot, cherubot. Ebben az aranyos frigyszekrényben volt a tízparancsolatnak két kőtáblája, melyre Isten írta föl a törvény szövegét.

Mária az újszövetségnek élő *frigyszekrénye*. Mint az *akácfa* jól gondozva, századokig ellenáll a rothadásnak, csaknem elpusztíthatatlan, úgy Mária szent testét sem tudta elpusztítani a halál, fölvitte Isten a menyekbe s megőrizte azt a rothadástól. Mária szívébe kitörölhetetlenül be volt írva a *törvény*, mindenben lelkiismeretesen megtartotta azt, élete és példája élő törvénytábla számunkra, de ezenkívül szíve alatt hordta a törvény hozóját, aki azt mondotta: Nem azért jöttem a világra, hogy megszüntessem a törvényt, hanem hogy tökéletesítsem azt.

Az ószövetségi frigyszekrényben egy arany csészében *manna* volt, az a csodálatos kenyér, amely az égből hullott alá, az a csodálatos étel, melyben megvolt minden édesség s amelynek ereje táplálta Izrael népét a pusztai vándorlás ideje alatt. Mária, az újszövetség élő frigyszekrénye hordozta szíve alatt az égből hullott csodálatos kenyeret, Krisztus szent testét. Az a szent eledel, melyet mi a szentáldozásban veszünk magunkhoz, hús az ő húsából, vér az ő véréből.

Az ószövetségi frigyszekrényben volt *Aronnak*, a *főpapnak kivirágozott vesszeje*, mely el nem hullatta többé levelét, virágát, mindig zöld maradt, új ágakat, friss hajtásokat, leveleket és virágokat hozott. Gyönyörű jelképe ez az Úr Jézus Krisztus *örök papságának*, mely meg nem szűnik, ki nem hal soha, századok és ezredek óta új meg új ágakat hajt törzséből és szünet nélkül bemutatja az újszövetségi Melkizedek örök áldozatát, a szentmise-áldozatot.

A Oltáriszentség ugyanis nemcsak Krisztus lényegszerint való jelenléte az oltáron, a mi frigyszekrényünkben, a tabernakulumban, hanem egyúttal *áldozat* a nagy áldozatnak, a kereszt nagy áldozatának megújítása.

Ameddig csak az emberiség emlékei visszanyulnak a legrégebbi multba, mind arról tanuskodnak, hogy nem volt nép áldozat nélkül, mindig és mindenütt mutattak be áldozatokat, engesztelő áldozatokat, de az ezredévek alatt kiontott áldozati vér nem volt képes, csak egyetlen bűntől is megváltani az emberiséget. Mária tette az oltárköre az első igazi, engesztelő, megváltó áldozatot, az isteni Bárányt, kinek kiontott vére eltörülte az egész világ bűneit. És az áldozat bemutatásánál Jézus keresztje alatt ott állott Mária és bár vérzett a Szive, a fájdalom tőre keresztül járta azt is, meghozta az áldozatot. Legyen nekem a te igéd szerint.

A kálváriai nagy áldozatnak megújítása a *szentmise*, melyben ugyanazon test és vér mutatatik be, mint a kereszten, ugyanaz a test, mely Mária testéből vétetett. A *szentmise* Krisztus kínszenvedésének emléke, de egyúttal emléke Mária szenvedéseinek is, melyeket Szent Fia keresztjénél állott ki.

Az Oltáriszentség a *szentmisében* a kereszt áldozatának a megújítása és folytatása. A keresztből áradt az emberiségre minden *áldás*, a *szentmise* pedig ennek az alkalmazása az egyes emberekre. És az *áldások osztogatásánál* megint előtérbe lép Mária, mert úgy akarja Isten, hogy általa részesüljünk a kereszt áldásaiban. A kereszt alatt lett ő mindnyájunk édes anyja, sok fájdalmába került, ezt akarja kárpótolni az Istenfia, mikor az ő nagy áldozatának érdemeit, gyümölcseit általa osztogatja.

És gondoskodik Mária arról is, hogy soha *ki ne hűljön az áldozati oltár tüze*. A fogékony ifjú szivekben vágyódást ébreszt a Szent Szűz a tiszta, a szűzi élet után, vágyódást ébreszt még a mai élvsóvár korunkban és ezrek és ezrek szívében és bátorsággal tölti el a papi szüzeket, hogy szent örömmel hozzák meg a tiszta, lemondással teljes papi élet nagy áldozatát.

Az Oltáriszentség végül az újszövetség mannája, *eledel*, lelkünk eledele, testünk tápláléka. Ez az eledel Jézus szent teste, a Szent Szűz testéből vétetett. «*En vagyok az élet kenyere*», mondja az Úr Jézus. Nemcsak hívogat bennünket e mennyei vendégséghez, életet ígervén azoknak, kik vele élnek, hanem mindenáron hozzá akar juttatni bennünket s azért fenyeget is: Ha nem eszitek az emberfiának testét és nem isszátok véréit, nem leszen élet tibennetek. Mária sem marad tétlen. Ő a Bűnösök oltalma, kinek legfőbb öröme, ha a bűnösök lelkében föl-ébresztheti a bánatot s Fiának lábaihoz vezetheti őket. De nemcsak a bűnösöket, illetőleg megtérteket viszi Fiához, hanem az ő asztalához édesgeti az ártatlanokat, a gyermekeket és oda hívogatja az igazakat, a jámborokat. Ki tudná megmondani, Mária tisztelete, Mária olvasója hányat térített jobb életre, hányat vezetett a szentségi Jézushoz, az ő mennyei vendégségéhez és hányat juttatott a mennyei boldogsághoz?

Mária adja mindnyájunknak a legfölségebb példát a *méltó szentáldozáshoz*.

Ha mi a kegyelem állapotában vagyunk, a mi szívünk is Isten háza, mert Isten lakik abban az ő kegyelmével. Mikor pedig a szentáldozásnál méltóan vesszük magunkhoz Mária fiának a testét, akkor a mi testünk-lelkünk aranyház, frigynek szent szekrénye. Arra kell azonban törekednünk, hogy arany legyen szívünk-lelkünk. Tiszta legyen az a bűnnek szennyétől s tündöklő, fényes, ragyogó az erényektől. Akkor a szentáldozás reánk nézve igazán életforrás lesz, az a mennyei manna fölfrissíti az élet küzdelmében ellankadt erőnket s kitartást kölcsönöz, míg csak el nem jutunk földi vándorlásunk végcéljához. Akkor az a szentáldozás az örök élet záloga lesz nekünk, s mint Máriának, a frigyszekrénynek a testét megóvta az enyészettől, beteljesedik rajtunk is az Istenfiának ígérete: «Aki eszi az én testemet és issza az én véremet, annak örök élete van és én föltámasztom őt az utolsó napon».

Dr. Vucskay Gyula.

A legméltóságosabb Oltáriszentség titkaiból.

VIII. A szentségi Jézus dicsősége.

II.

(Folyt. és vége.)

Most tehát «kelj föl én psalteriumom! serkenj föl én hárfám és citerám» és ti, kik körém gyűltetek áhitatos mozdulatlanságban, figyeljetek rám, megmondom nektek, miben látom az eucharisztikus Jézusomnak dicsőségét.

Azon műnek, melyet Jézus Krisztus alapított az emberiség újjáalakítása céljából, t. i. az anyaszentegyháznak a világ végezetéig kell fennmaradnia. És ezen Egyházát Krisztus nagy hatalommal ruházta fel, isteniesen elrendezte s minden szükségessel ellátta. Ezen Egyház Krisztus tanainak, erkölcsi törvényeinek, általa kinyilatkoztatott isteni igazságoknak letéteményese s mint ilyen egyedüli megtartója, hirdetője. És ime ezen anyaszentegyház tekintélyét, erejét, bölcsességét, nyugalmát, megdönthetlenségét, rettenthetlenségét, tévmentességét az eucharisziából meríti, amelyben benn van az ő isteni szerzője, Jézus Krisztus, aki megígérte, hogy a világ végezetéig mindennap vele marad (Matth. 28. 20.). Miért is az Oltáriszentség az Egyház szive, kincse, éltetője, élete, föntartója, erősítője, oltalmazója, vezetője, kormányzója. Az Egyház a szentségi Jézusból meríti mindazon tényezőket, amelyek az ő összes tagjainak életet adnak. Mi lett volna az Egyházból, ha Jézus nincs közte, ha Ő nem

vigasztalja, nem bátorítja, isteni titokzatos jelenlétével nem örvendezteti, és titokzatosan nem kormányozza?

Ime, ebben áll a szentségi Jézus dicsősége!

Ó Jézus! oltalmazd Egyházadat, szeplőtlen arádat, kiért vért és éltet áldoztál! Magasztald föl és dicsőítsd meg őt a szentség fényével, a kegyelmek gazdagságával, hogy ily isteni vőlegényhez és ily nagy váltságdíjra méltó legyen!

Az Egyházra ráruházott hatalom gyakorlóí, az isteni munka folytatóí, a legszentebb titkok őrei, a kegyelem közvetítőí, a szentségek kiszolgáltatóí: a papok, a püspökök az egy látható fő, mint Krisztusnak földi helytartója: a pápa vezetése alatt. Ezek mindnyájan együttvéve képezik a «szent papság»-ot, amelynek láthatatlan feje maga Jézus Krisztus, a csodálatos főpap, ki keresztáldozatát vérontás nélkül mindennap megújítja az oltárokon, ép e papság által. Az újszövetség e papságát Jézus Krisztus Melkizedek rendje szerint alapította és hogy az idők végéig folytassa az ő munkáját. Evégből a papságot föl is ruházta oly méltósággal, amely még az angyaloknak is nehéz, oly hatalommal, mely a legnagyobb és a kegyelmek oly dicső koronájával ékesítette föl, hogy még az égi fejedelmek előtt is tiszteletreméltó.

És e papság, melynek hivatali centruma ép az Oltáriszentség, tekintélyét, erejét, felhatalmazását, isteni hivatalát, küldetését az eucharisztikus Jézustól nyeri, veszi, mint akinek hirnöke, képviselője, képmása, kincsei kormányzója, drága szent teste és vére kiosztója, közvetítője. E papság a szentségi Jézus díszőrsége, királyi gárdája s kedves háznőpc. Az eucharisziából meríti a valódi, a dicsőséges életet, az élő hitet, a szilárd reményt, a gyöngéd szeretetet, buzgóságot, kitartást, vigasztalást, örömet, önfeláldozást és állhatatosságot; Általa, Vele és Őbenne él; Belőle nyújtja azt az éltető s mindig új és mindig friss életerőt, mellyel táplálja, hevíti, fönntartja, telíti, tökéletesíti úgy a saját, mint a Krisztus nyája lelkét, lelkiéletét, lelkivilágát.

És ebben áll a szentségi Jézus dicsősége!

«Áldd meg, Uram! papságodat: a pápát, a püspököket és összes papokat! Ragyogtasd fölöttük arcodat és hallgasd meg esdeklő könyörgéseiket, midőn trónodhoz lépnek és kegyelemért, irgalomért esedeznek értünk, gyarló bünösökért! Hallgasd meg a mi alázatos könyörgésünket is, melyet papjaidért Felséged színe előtt terjesztünk, hogy erősítsd meg őket, légy segítségükre, hogy az egész világot a kereszt édes igájának alá vessék!»

Az Egyháznak szent gyermekeit, a papságnak gondját: a hívők serege képezi. És e nép, a hívők milliói, a legfőbb Pásztoruk: Jézus Krisztus köré gyülekeznek, mint Uruk, Istenük, Királyuk és mindenük

köré. Köréje sereglenek s gyönyörűséggel telnek közelében. Belőle szívják az erényeket, a szívbeli tisztaságot, a világ és társaságai iránti hidegséget, a magány szeretetét, a nagy lelki édességet, a lemondást, erőt küzdelmükben, segítséget harcaikban, áldozatkészséget, a hitből fakadó legbensőbb jámborságot, rendíthetlenséget, hűséget, kitartást, a magasba törő lelkesedést; szóval: Krisztus nyája az Oltáriszentságban rejtőző Jézustól táplálja lelki életét, Általa ujul meg, Belőle fakad a keresztény társadalomban a katólikus öntudat, a katólikus cselekvés bátorsága, az igazi krisztusi szellem; Belőle árad és indul ki az eleven, tetterős és gazdag katólikus belső és külső élet; Belőle meríti az erőt a bűn ellen, vigaszt a fájdalomban, diadalt a kísértésekben, örömet minden megpróbáltatása közepette is.

Ime, ebben áll a szentségi Jézus dicsősége!

«Kérünk téged, Uram, fogadd kegyesen kérésünket és hallgasd meg néped könyörgését, hogy minden veszedelmet és tévedést legyőzve, biztonságban szolgáljunk Neked tiszta testtel, tiszta lélekkel; hogy így az igaz hitben állhatatosan megmaradva, bűneink bocsánatát is elnyerhessük s Téged örökké dicsérhessünk!»

Tudjátok meg, hogy a szentségi Jézus hitünknek titka, isteni tiszteletünknek központja, belső és külső vallásosságunknak centruma. Ebben áll az eucharisztikus Jézus dicsősége!

Amidőn látjátok, hogy a koronás fők: királyok és fejedelmek porba hullva, leborulnak az oltár lépcsőire s könnyes szemekkel följánlják koronáikat, jogaraikat, hatalmukat, országukat, alattvalóikat s mondják: «Mik vagyunk mi, ó végtelen isteni Felség! por és hamu!! Azért, ó Jézus, a királyok gyönyörűsége, irgalmazz minekünk!» Amidőn látjátok jönni a biborba és bársonyba öltözött földnek nagyjait és gazdagjait, kiket fény és pompa, a kényelem és gazdagság vesz körül, s ezek térdeikre omlanak, kezeiket mellükre téve, lecsüggesztvén fejeiket, sírva panaszolják el: «Ó Jézus! nyugtalan s örömtelen a mi szívünk, bár mindenünk van, míg téged nem birunk; Te elég vagy nekünk egyedül, minden más semmi, s nélküled lélekgyötrelém». Amidőn látjátok jönni a föld lázárait: vakok és süketek, bénák és némák, sánták és ügyefogyottak, mind a nyomorgók és betegek, mind a nyavalyások és tehetetlenek, mind kik szenvednek és synylódnak, mind kik küzdenek és fáradnak, mind akiket a világ megvet és lenéz, mind akiket a társadalom mellőzött, magától elűzött, kebeléből kizárt, mind az árvák és özvegyek, mind a szegények és elhagyottak, mind-mind a testi és lelki nyavalyában, betegségben és különféle bajokban küzködők; látjátok, amidőn ezek támoilyogva, reményteljesen sietve, örömittasan közelednek az Oltáriszentség elé, hogy vigaszt, erőt, enyhülést, betegségeikre gyógyító írt kérjenek és midőn leborulnak a szentségi

Jézus elé, ki-ki amint tudja: a sánta leteszi mankóit, a béna meggörnyedve könyezik, a süket arca borul, a vak esdeklőleg tárja ki karjait, a nyomorgó és tehetetlen a tabernákulumra szegzi tekintetét, oly bizalmasan, hogy lehetetlen a meg nem hallgattatás. És ezekre, miután elpanaszolák bajaikat, keserveiket, bánatukat, szenvedéseiket s elmondák mind-mind, ami nekik fáj s szíveiket nyomja; midőn tehát ezekre a szentségi Úr Jézus kegyesen tekint s megáldja őket, kérésüket meghallgatja: az egyiknek megnyugvást önt lelkébe, a másiknak erőt szívébe, emennek vigaszt nyújt, amannak kitartást; ezt megszabadítja betegségéből, amazt kigyógyítja nyavalyájából, szóval: kinek-kinek valami égi kegyet ad. És ők a föld lázárai, telve megnyugvással, telve erővel, telve szívvidámsággal távoznak:

Tudjátok meg, ebben áll a szentségi Jézus dicsősége!

A szenvedő emberiség, ki miután minden reményről lemondott, fölhagyott, egyedül csak az oltáriszentségi Jézusban remél; és pedig mily reménységgel! Ó ez kimondhatatlan dicsőség! Ah, kövessük a dicső példákat! Legyünk mi is ekként Jézus dicsőségére.

De még ennél is magasztosabb dolgot mondok nektek! Amidőn az igazak versenyre kelnek, hogy minél tisztábban szolgálhassanak a szentségi Jézusnak: a pap azon van, hogy minél méltóbb legyen Mesteréhez, isteni tanítójához; a szerzetes mindenről lemond, hogy annál jobban ragaszkodjék az Úrhoz; az ifjú az oltárra teszi le szívét, hogy Jézusé legyen; a szűz szívében a tisztaság liliumját plántálja, hogy kedvében járjon az isteni jegyesnek; a megtért nem vétkezik csak azért, hogy annál jobban szerethesse lelke orvosságát; a művész, a zenész, a kőfaragó, szobrász és festő, építész és ötvös, himző és szövő stb. a szív legtisztább szándékával csak azon van, hogy minél dicsőbbé, fensége-sebbé, ékesebbé, méltóbbá tegye az Úr szent hajlékát, a benne tartandó istentiszteleteket: ez az ihletett idealizmus a szentségi Jézus szolgálatában és érdekében:

Ez az eucharisztikus Jézus dicsősége!

Továbbá, amidőn Jézushoz jövünk, mint tanítómesterünkhöz, hogy tanuljunk Tőle: isteni életet élni, főséges erényeket gyakorolni, örök igazságokat hallgatni, melyeket Ő nekünk a tabernakulumból, mint dicső föltámadása utáni szó- és tanszékéről hirdet és midőn mi úgy külön-külön, mint egyedek és egybevetve összességben, mint egy nyáj, tanulékony szívvel közeledünk feléje, hogy meglessük szavait, lássuk cselekedeteit, hogy azok szellemében cselekedjünk; amidőn ezen isteni élet-tudomány irányítja cselekedeteinket, ebből válnak ki tetteink, ebbe állítjuk be egész életünket: ez t. i. az oltáriszentségi Jézus, nekünk, mint élet-eszme, mint erkölcs- és erénytanító és mi mint az ő tanítványai:

Ebben áll az eucharisztikus Jézus dicsősége!

«Jöjjön el, Uram! a te országod!»

De nemcsak mint egyedek változunk át, hanem amidőn egész falvak, községek és városok alakulnak át. Az iszákosság megszűnik, a józan és mértékletes életmód terjed, a családi élet békés, a bűnök mindinkább ritkulnak s helyett a vallásosság, a jámborság, tiszta és öntudatos kath. élet és életmód kezd felvirágozni:

Ebben áll a szentségi Jézus dicsősége!

Amidőn a hívek társulatokba csoportosulva s főfeladatuk az Oltáriszentség belső és külső kultuszának, intenzív terjesztését tűzik ki; amidőn egyesületekbe tömörülnek össze, hogy az «örök imádás», a «gyakori szentáldozás» révén mélyítsék a ker. kath. önérzetet; amidőn ligát alakítanak a szentségi Jézus szellemében, hogy minél jobban terjedjen az Úr Jézus «eucharisztikus, szentségi birodalma» a lelkekben, a szivekben; és hogy Őt kiengeszteljék a szüntelen vétségekért, mikben részesül O a «szeretet szentségben»:

Ebben áll a szentségi Jézus dicsősége!

Amidőn az atya küldi fiát a templomba, hogy ott Jézustól kérjen kegyelmet, minő pályát válasszon; amidőn az anya oltár elé viszi leányát, hogy Jézustól segítséget kérjen, kit válasszon szive szeretete tárgyául és az egész életre szóló élettársat; amidőn a szülő élte legnagyobb öröme gyermekeiket az Úr oltáránál látni imádkozni s felejthetetlen óráknak és kibeszélhetetlen boldogságnak veszi azt a pillanatot, amidőn ártatlan kicsinyei először veszik magukhoz az «élet kenyerét»:

Ez mind a szentségi Jézus dicsősége!

Amidőn a szentáldozás alkalmával Jézus az áhitatosan áldozónak tiszta szívét birja és ártatlan lelkének ura, mivelhogy amaz teljesen és föltétel nélkül átadta magát és szívét szerelmes Ura-Istenének, a dicsőség királyának; amidőn a haldokló egyedüli vágya még egyszer s utoljára egyesülni Üdvözítőjével s Vele, Őt bírván, az égbe költözni:

Ez mind a szentségi Jézus dicsősége!

De ez még nem az egész! nem mind! Van még valami magasztos! Nem szabad megfeledkeznem a bűnösökről, kik, miután a vétek csordultig telt poharát a fenékig itták ki, de a lelkiismeret sajgó javvészkiáltására magukhoz tértek s rájöttek kimondhatatlan lelkinyomorúságukra; miután lelküket a sok vétek hihetetlenül eléktelenítette, a bűn elpusztította sziveikben az Isten szent várát, a Magasságbeli templomát, szerencsétlen lelkük száműzve az üdvösség és béke országából; szívük vérzik a sok bűn tövisétől, gonoszságuk egész végtelen súlyával nehezedik rájuk és most a bűn által a kegyelem mennyei fenségéből a vétek mélységébe taszítva, a lelkiismeret mardosó furdalása alatt maguk előtt látják az örök,

Bíró kérlelhetetlen igazságosságát, alattuk a pokol kapui tárulnak föl, halál vár rájuk, azért félnek, remegnek és leírhatatlan aggodalom vesz erőt rajtuk. És e vigasztalan percekben csak egy remény, csak egy vigasz van: az Oltáriszentségben lakozó Jézus! Fölkelnek tehát a bánat legkeserűbb érzésével s azon erős elhatározással, hogy későbbek meghalni, mintsem ismét vétkezni, beismervén gonoszságukat, örült elbizakodottságukat, megfoghatatlan balgaságukat és legsötétebb hálátlanságukat, az oltár elé járulnak, szemüket sem merik kinyitni a tabernakulum felé, hanem térdre hullanak, könnyeznek és sírva mondják: «Irgalmas Jézus, szerelmes Atyánk! nagy a te irgalmad, kegyelmed és jóságod, hosszan tűrő a te szelidséged! Te hívtál és mi ellenkeztünk, most, midőn mi szeretettel, bánattal és alázattal hozzád térünk, úgy-e nem fogsz előlünk elrejtőzni? Ne vesd meg tehát megtörődött szívünket; engedd, hogy újra kegyelmet találjunk szent színed előtt! Tekints fájdalmunkra és könyeinkre! Emlékezzél meg irgalmasságodról, ó Urunk!» És Jézus a leggyöngédebb szeretettel fölemeli a bűnösöket, szívükbe a reményt és a jó gyónás után a bűnbocsánat vigasztaló tudatát csepegteti be; újra gyermekeinek fogadja; a mennyországba való jogot visszaadja nekik és a megtévedt bűnösöket, de most már mint megigazultakat újból fölékesíti a kegyelem ruhájával, szívükbe visszatér a béke és visszanyerik mindazt, amit a bűn által elveszítettek.

Ebben áll az eucharisztikus édes Jézus dicsősége!

Édes Jézus, a magam és az egész világ bűneiért irgalmat és kegyelmet kérek! Ne boszuld meg rajtunk a sok sérelmet és ellened elkövetett sok-sok bántalmat. Könyörülj a szánalomra méltó megátalkodott bűnösökön és térítsd őket kegyelmed erejével a te szent szeretetedre!

* * *

Ime ezekben szólottam röviden a szentségi Úr Jézus dicsőségéről.

Közli: *P. Feisz Hugolin, O. F. M.*

Szent Márton sírja Szombathelyen.

JÚNIUS HAVÁBAN negyvenezer katolikus szíve ünnepelt Dunántúl egyik legélénkebb városában, Szombathelyen. Az ősi Sabaria újabban a nagyváros arányait kezdi magára venni. Népeiségének száma a statisztika adatai szerint, rohamosan emelkedik. Június havában azonban különösen előkelő lakós telepedett meg Szombathelyen. De nem új, ismeretlen lakós. A régi Sabaria hálhatatlan nagyszülőttje, szent Márton püspök addig is itt élt szellemével és életszentségének illatával, most azonban tényleg is

ideköltözött. A franciaországi Tours püspöke, a szombathelyi megyés főpásztor kérésére örömmel engedett át az ott járt magyar küldöttségnek néhány csontereklyét a szent testéből. — S a szent olyan hódolat és diadal között vonult életével megszentelt városába, amilyent csak a középkornak szentek tiszteletéért hevülő enthüziázmusa mutat föl.

Szombathely eddig is kitűnt szent Márton tiszteletében. Ez a tisztelet most gyűjtő tápot nyert a szent ereklyéiben. A katedrális szent Márton oltárának Hermájából, szent Márton ereklyéit tartalmazó monumentális mellszobortartójából nem holttetem fuladt levegője, hanem a szentnek örökkön munkálkodó és lelkesítő életereje árad felénk, hogy szívünket szent Márton hithűsége, katonai bátorsággal egyesített alázatosága, óriási szívjósága és a szegénnyel szemben való könyörületessége hevítse. Az Úr Jézus szintén reá mosolyog a tabernakulum csöndjéből szent Márton hermájára és azt sugja híveinek: hic est verus Israelita — ez a mintaférfiú, legyen ez mintaképe minden katolikus férfinak.

Szent Márton tisztelete ép olyan erős ami hazánkban, mint amilyen ősi. Mily nagy mértékben fog ez a lelkeket nemesítő tisztelet fokozódni és erősödni, széles ez országban, ha szent Márton sírjánál tartott évenkénti ünnepek örömhangjai az egész országban szétrebbennek s visszhangot keltenek.

A szombathelyi katedrális tényleg központja lesz ezentúl a magyarországi szent Márton-tiszteletnek. Érdemes e gyönyörű székes-egyházba, a szombathelyi egyházmegye büszkeségébe betekinteni.

A katedrális, mely a XVIII. század végén épült, a barock stílus építészet remeke. Szily János, első szombathelyi püspök nagy lelke hozta létre. Azért nagyon beszédes és találó a nagy püspök gondolkodó ülőszobra a templommal szemközt. A katedrális nagyságával, összhangjával, művészi értékű festményeivel és díszítésével kétségkívül hazánk legszebb templomai közé tartozik. Római kereszt-alap fölé épült. Majesztetikus főoltára kitűnően érvényesül a tágas szentély végében. Maulbertsch Ferenc bécsi festőművész hatalmas képe ékíti: A boldogságos Szűz Mária látogatása szent Erzsébetnél. Az Úr Jézus kis hajléka, a tabernakulum, barna sávokkal tarkított fehér márványból készült. Sűrűen aranyozott bronzajtaján Ábrahám áldozata díszlik relief alakjában. A főoltár plasztikus hatását nagyban emeli a kétoldalán elhelyezett hatalmas, csillogó fehér szoborgrupp. Egyik az angyal megjelenése Zahariásnál, a másik pedig az egiptomi futásra intő angyal szent Józsefnél.

A kereszthajó baloldali végében áll szent Quirinus püspök oltára. Szent Quirinus vértanúságával szentelte meg Szombathely területét. Ugyanitt őrzik a szent kereszt egy kis szilánkját és a győri csodatévő szent Szűz képmását.

Szemben a jobboldalon van szent Márton oltára. A szent püspök aranyozott mellszobra rejti magában a drága és újonnan megszerzett

Szent Márton.

ereklyéket. A nagy virágdísz, mely a herma kezdetleges talapzatát és egyszerű oltárát ékíti, a megyéspüspök, Mikes János gr. bőkezűségéből csakhamar karrarai márványdísz fogja fölváltani.

A templom hosszú hajóját kétoldalvást kápolnaszerű bemélyedések szegélyezik. Ezek mindegyikében oltár van. Az oldalfalak veres stukkómárványból ékesek.

A templom egész mennyezetét teljesen elhalmozzák a vallásos tárgyú festmények.

Vannak ószövetségűek, újszövetségből számos krisztusjelenet, de a legtöbb mégis Szűz Mária életéből van merítve. Legnagyobb szerűbb a két hajó átmetésében elhelyezett nagy barokkupola freskója: Szűz Mária bemutatása a templomban.

A Maulbertschtől tervezett remekművet Winterhalter József zsnaimi festőművész lehelte a kupolára. A katedrális egy hozzáértő ismertetője így jellemzi ezen alkotást: «A kép nagy méretei, az alakok eleven mozgása, a templom oszlopainak s általában az egész kép művészi tárlata megragadják a néző figyelmét». Talán csak a szentély mennyezetén látható Angyali üdvözlés szebb ennél. Itt a boldogságos Szűz Mária alázatának apotheozisát festette meg Maulbertsch.

Mielőtt búcsut mondanánk a remek templomnak, egy tapasztalatnak éles és követelőző szava tolul még tollunk alá. Több katedrális és szebb Isten-házát volt már szerencsénk szemlélnünk. Mindenütt az a fájdalmas benyomás ült a lélekre, hogy a dómok és katedrálisok művészetén és díszén át alig jut el ember ahhoz, akiért mindezt az ősök áldozatul hozták — az Úr Jézushoz. Az emberek csodálkoznak, nézegetnek, de nem eszmélnek, nem éreznek mélységes Krisztus-érzelmeket. A szombathelyi katedrális úgy látszik ebben örvendés kivétel, mert az áldozató rácsot sok ember vette körül. Az isteni Mester örül a templomoknak, örül az emberi művészet-tudomány hódolatának, de sokkalta inkább örül, ha sok tiszta lélekbe térhet be a szentáldozás leple alatt, mert neki «gyönyörűség az ember fiai közt lenni».

Dr. Tiefenthaler József.

Hős lélek

AZ ÉLET nagy könyvében, melyet angyalok írnak fönn az örök bíró isteni ítélete számára, lenn a földön pedig a jámbor hívők kegyelele ró össze a halhatatlanság megőrzésére, kedves neve van Romiguiert Jakabnak, a navesi fiatal segédlelkésznek.

Bár családja, előkelősége fényes pályát nyitott volna számára akár a politikai, akár a katonai pályán, őt szíve vágya az oltár felé vonzotta, hogy annak szolgálatára szentelje lelke szép tehetségeit.

Niel Péter plébános mellett buzgólkodott az Úr szőlőjében, mikor

az égboltozaton megjelent az a sötét felhő, mely a megpróbáltatások, háborúk s egy véres forradalom minden irtózatosságát zúdította a francia nemzetre.

Azokban a fájdalmas s szomorú időkben (1793.), mikor Franciaországban a nagy forradalom törvényei minden vallásbeli cselekedetet betiltottak s az istenitisztelet külső megnyilatkozásainak gátat vetettek, a katolikus papok vigaszukat, erősségüket, kitartó állhatatosságukat az Oltáriszentségből merítették.

Ha az a hit, hogy Jézus valósággal jelen van a szentostyában s midőn magunkhoz vesszük, a fönséges Isten vonul be szívünk hajlékába, átítatja a lelkeket, csodálatos változást tud előidézni az emberben. A gyengékből erősek s bátrak, a lanyhákban fáradhatlanok, a beteg szivekből áldozatra kész keresztények válnak.

A szent titok varázsa alatt ez a gondolat-láncolat vonul végig elménken: A nagy szentségben jelenlévő Jézus látja, tudja minden tetteimet s számon tartja, ha érte szenvedek. Szívesen vállalom a keresztet ő érte, mert jutalmam lesz az ő drága szent vére. Nem itt a földön, hol minden romlatag, hanem ott, hol romlatlan babért osztanak.

A szent hajdankorban, az első keresztények véres századaiban az Oltáriszentségből vett erősödés nélkül senkit sem engedtek a vértanuság porondjára; épúgy Franciaországban, hogy a nyáj s a hívők serege szét nem oszlott, bátor, lelkes, vértanuságra kész lelkipásztorainak köszönhető, kik Jézus kegyelméből sugárzó tekintettel néztek szembe a poklok minden erejének s támadásainak.

Ahogy Párisból szétröppentek a forradalmi konvent vallásüldöző rendeletei, egymásután borultak lángba a templomok s plébániák s vad, vérszomjas csapatok bosszúszomjjal vetették magukat az egyházközségekre.

A navesi plébánia csendjét is harcias csapatok zaja verte fel. Mint ahogy a dalos madarak szétrebbennek, mikor a héja árnyéka jelenik meg fölöttük, úgy némult el a harangszó, az orgona bűgása a navesi templomban s vált néma, szorongó imává a papok s hívők éneke s zengő könyörgése. Niel plébános pedig, mint jó atya, hogy megmentse hűséges fiatal paptársát a veszedelemtől, azt tanácsolta neki: meneküljön szülei kastélyába, egy, a tenger partján eldugott várba, míg a lázadás viharja kitombolja magát.

A fiatal pap ebbe a visszavonulásba nem tudott belenyugodni. Folyton gyötörte a gondolat: mi van hiveivel, ki áll mellettök megpróbáltatásuk nehéz óráiban? Plébánosát, kit már az aggkor gyöngesége letört, súlyos betegen hagyta plébániáján. Ki fogja a hiveket a hitvallásra lelkesíteni, ki osztja ki nekik az élet kenyerét, a szüzeket s vértanúkat erősítő égi manná? Nem használt semmi rábeszélés: titokban, sok éber őrséget kikerülve, visszatért Navesbe.

Az éjszaka sötét leple alatt fölkereste hiveit, eldugott pincékben, tüzeméztette házak romjai között szentmisét mondott nekik.

A katonai őrségnek feltűnt, hogy a hivek szétszórt csapata kezd szervezkedni; az első ijedelem mulóféltben s mintha kicserélték volna az embereket; a lakosság nagy részén a derű vonásai kezdenek fölragyogni. Ki ez a láthatatlan valaki, ki ez üdvözítő munkát végzi a nép között...?

Eközben a plébános állapota napról-napra rosszabbra fordult. A halál már ott settenkedett az ajtója előtt. Mily szomorú ez az egyedül-lét. Az örökkévalóság tájai felé közeledő lelkipásztor gyötrődő szívvel gondolt arra, hogy nincs senki, hogy megvigasztalja, nincs, aki a szent utraloval enyhítse s megedzze lelkét.

Romiguier elhatározta, hogy fölkeresi plébánosát s a beteg szobájában misét mond, előkészíti őt a nagy útra. Hiába figyelmeztették, hogy már nyomában vannak apostoli tevékenységének, már ki van adva a parancs, hogy a katonai őrző elfogja s börtönbe hurcolja; az ő nemes lelke előtt egy gondolat lebegett: közelében egy lélek vívja haláltusáját s az enyészet ráboruló árnyai közt epedve várja a világ világosságát, az ő jó urát s mesterét, hogy annak kezébe tegye le örök üdvösségét.

Elképzelhető-e meghatóbb látvány: egy betegszoba, halálos ágyán a pihegő nehézbeteg, az ágy mellett oltár s két gyertya reszkető fényében a fiatal pap...

Mikor így egymás szeméi közé tekintettek, ott csillogott a fájdalom könnye mindkettőjük szívében. A szentmisét, mint Jézus imálandó irgalmának zálogát az egész világnak legmélyebb hódolattal illenék becsülni s ime, mint kell remegniök, hogy a durva erőszak átgázol a szent titkon s még halálra is viszi azokat, kik Jézust a legméltóságosabb oltári-szentségben imádják.

Reszketett a megindulástól mindkettőjük hangja s töredezett szavakban hullott ajkaikról a bánatos zsoltár:

Ab homine iniquo et doloso erue me. A gonosz s álnok embertől ments meg engem. Hisz te vagy, Istenem, az én erősségem. Miért vetettél meg engem. Quare me repulisti, quare me repulisti. S miért járok szomoruan, midőn engem az ellenség sanyargat? Ó irgalom szent atyja, bocsásd reánk világosságodat. Emitte lucem tuam...

A mise komoly méltósággal haladt előre; a két szenvedő ember szárnyai már fenn lebegtek a szent magasságokban s remegő ihlettel lesték a szavakat, midőn a törékeny s gyarló ajkak ígéire leszáll az Isten fia szentjei tündöklő világából s végtelen szerelmében belerejti magát a szent ostya fehér fátyola alá, midőn a kenyér s bor átváltozik Krisztusnak szent testévé s vérévé.

E pillanatban künn az ajtón vad dörömbölés s fegyverek zaja hal-

latszott. A nemzetőrök voltak, szuronyaik megvillantak a gyertya fényében s egyszerre több puskacső meredt a misézőre s a betegre.

Azt lehetett volna várni, hogy a misemondást megakasztyák s a sokat keresett papot, ki most végre hatalmukba esett, megköltözve elhurcolják. Nem így történt. Bármily durva volt a szívük, de egy pillanatra ellágyult bennük a lélek. Egy galambösz aggastyán vergődött előttük inkább halálra váltan, mint számot tartva az életre. Fájdalmas tekintete mintha szemrehányólag rivalt volna rájuk: «Várjatok még egy kevésse... Látjátok, hogy hatalmatokban vagyok, de csak annyit engedjetek meg, hogy hozzám jöhessen az én Uram, az én örök életem s remény-ségem...»

A szentmisét a fiatal pap, miután magához vette a legszentebbet s betegét is megáldoztatta, elvégezte. Jézus felkereste nehéz sorsuk sötét órájában hithű bajnokait. Távolról, messze tájak végtelenségéből, dallamok áradtak a szűk szobácskába, a spharak égizenéje. Mintha csak kinyitott volna előttük a menny kapuja s fényes csapás vezetne föl a Bárány trónusáig, a fehér lelkek birodalmába s mintha onnan felülről az angyalok hervadhatatlan pálmával integetnének feléjük.

A Te Deum, melyet egymásnak felelgetve zengeni kezdtek, friss forrásként áradt ajkaikról. A félelem eltűnt sziveikből s szemeikben láng lobogott, az öröm s lelkesedés tüze. Keblük megtelt fölmagasztosult érzésekkel. Az egyik azután csendesen lehunyta szemeit, hogy átadja lelkét az ő mennyei Urának, a fiatal Romiguier pedig odanyújtotta kezét a katonáknak: «Ime, itt vagyok elöttetek s köszöntelek titeket, testvéreim...»

Két hét mulva arról értesültek a navesi hívek, hogy segédlelkészük S. Severac piacán vértanui halált halt bátor hitvallásáért s papi kötelességeinek rendíthetlen teljesítéséért.

Lukácsy István.

Az élet kenyere.

Irta: *Dr. Bilczewski J.*, érsek. Lengyelből.

(Vége.)

Nem szükséges kiemelnem, hogy mennyire tanácsos és üdvös lelki áldozást végeznünk olyankor, midőn a szentmisén jelen vagyunk, de valamely oknál fogva valóságban nem fogadhatjuk az Urat magunkba, — továbbá szentséglátogatáskor; ha a templom mellett elmegyünk; ha találkozzunk pappal, ki beteghez viszi a legméltóságosabb Oltáriszentséget; fontos ügyeink elintézése előtt; ha kísértések törnek reánk; minden lenyugváskor.

Legmelegebben ajánlom azonban, kedves olvasóim a lelki áldozást

keserű szenvedések óráiban, különösen álmatlan éjszakákon, azokon a véget érni nem akaró éjszakákon, midőn a fájdalmakat kétszeresen érezzük és amidőn nincs oldalunknál résztvevő szív, mely osztogna bajainkban. Ilyen álmatlan éjszakákon járulj, kedves barátom, lélekben a tabernákulum elé, gerjeszd fel szívedben az élő hitet, mely szerint igaznak tartod Krisztus jelenlétét a legméltóságosabb Oltáriszentségben, keltsd fel a szeretetet és bűneid felett való bánatot s azután így szólj: «Jöjj, Jézusom, erősek kenyere, térj be lelkembe, világosítsd meg értelmemet, gyámolítsd, vigasztald szívemet!» És Jézus valóban betér hozzád, szívedben csodálatos változást idéz elő, hánykódó, beteg lelkedben pedig megnyugvást kelt. Ha lelked viharja nem szűnik meg, végezz másodszor, harmadszor, negyedszer is lelki áldozást — s magadon fogod tapasztalni, hogy a szentostya, mely után esedezve nyujtod kezedet, hasonló a holdfényhez, mely szétoszlat minden sötétséget... A barátságtalan, kínos éjszaka a Krisztussal való egyesülés után szent éjszakává fog változni... és lelkedben visszhangozni fog az angyali ének: *Békesség az Istennek tetsző embereknek!*

Azt kérdezték talán, kedves híveim, honnét ered ez a szent szokás? Már az Egyház kezdetekor kísérelte s szükség esetén helyettesítője volt a valódi szentáldozásnak; ezért épen oly régi, mint az. Az üldöztetések idejében ez képezte a vértanúk áldozását, midőn azok Krisztus testét valószínűleg nem vehették magukhoz.

Az egyházatyák legmelegebben ajánlják. A trienti zsinat¹ világosan megkülönbözteti a lelki áldozást a valóságostól, dicséri azt és kimondja, hogy ezáltal a hívők vágyakozásuk nagyságához mértén élvezik az égi kenyeret és részesülnek annak előnyeiben. A szentek legnagyobb boldogságukat, gyönyörűségüket lelték benne. Szent Bernát mondja: «Teljes szívemből és lelkemből óhajtom az édes Udvözítőt magamhoz venni. És mivel szentségileg többször nem áldozhatom naponkint, mint egyszer, azért minden pillanatban egyesülök vele lelkileg.» Porto-Mauricioi szent Lénárd tanítja: «Ha ezt a szent ájtatosságot naponkint többször elvégzed, szíved egy hónap lefolyása alatt egészen meg fog változni.» Sienai szent Katalin a következő vallomást tette: «Mikor a legméltóságosabb Oltáriszentséget valószínűleg nem vehetem magamhoz, elmegyek a templomba, tekintetem az Oltáriszentségben rejtőző Jézus felé irányítom és úgy érzem, hogy ezáltal ki vagyok elégítve.» Boldog Angeláról feljegyezték, hogy a szentáldozást naponkint százszor és éjszakánként százszor végezte el lelkileg. Ő szokta mondani: «Nem lennék képes elviselni az élet terhét, ha gyónatóatyám meg nem tanított volna a lelki szentáldozásra.»

¹ 13. ülés, 8. fej.

A tiszteletreméltó Paula Mareskának megjelent egyszer az isteni Megváltó s két drága edényt mutatott, amelyek közül az egyik ezüsből, a másik aranyból való volt. Közölte vele, hogy az aranyban a valóságos, az ezüstben a lelki szentáldozások vannak. A tökéletes élet nagy mestere, Kempis Tamás, «Krisztus követéséről» írt munkájában ennek a szent ájtatosságnak külön fejezetet szentel,¹ amelyet bátran nevezhetnénk a lelki szent áldozás dicsőítő himnuszának. Az is ismeretes, hogy ligouri szent Alfonznak kedves ájtatossága volt a lelki áldozás. Végül ne felejtjük el, hogy az angyalok naponkinti szentáldozása a lelki áldozás; az Oltáriszentség megalapítása óta az angyalok állanak díszőrséget mellette, szüntelenül imádják s állandó vágyódást éreznek utána és ezt a vágyakozásukat folytonosan ezzel a lelki táplálékkal elégítik ki.

Ha tehát a lelki áldozás az édes Üdvözítő előtt annyira kedves, nekünk pedig annyira előnyös, üdvös és kegyelemmel teljes, akkor a valódi szent áldozás mellett, mint állandó szokást vegyük fel életprogrammunkba! Papok és hívők, kiáltunk föl gyakran, naponkint százszor is: «Jöjj, ó szentséges Jézusom, légy az én világosságom és erősségem!»

És az Úr, ki hű ígéreteinek megtartásában, meg fog bennünket hallgatni és mondani fogja: «Ime, jelen vagytok!»²

Kedves lélek!

A kiválasztottaknak három dísz, vagy ismertetőjegye van: Jézus Krisztus helytartójához való hű ragaszkodás, az Istenanyának bensőséges szeretete és a legmélt. Oltáriszentség ájtatos tisztelete.³

Van-e közöttünk olyan, aki nem kívánna a kiválasztottak közé számíttatni? Bizonytalán nincsen, kedves olvasóim! Ennélfogva ennek, az Oltáriszentségről szóló iratnak záradékaul keresnünk kell, vajjon birtokában vagyunk-e a fennemlített három ismertetőjegynek, amelyek jelenléte reményt nyújthat arra, hogy mi is a választottak közé tartozunk. Ennek kutatásánál egy kedvező alkalom önként segítségünkre szolgál.

A Szentatya mindnyájunkat felszólít, hogy az élet kenyerével oly gyakran táplálkozzunk, amint csak lehetséges, mert az isteni világosságot, isteni erőt rejti magában a lélek számára, épenúgy, mint a mag a virágot és a gyümölcsöt, mint a forrás a vizet.

Nos hát, papok és hívők, ha őszintén törekszünk arra, hogy a Szentatya kívánsága valóra váljon, akkor fényes bizonyítékát adjuk Krisztus helytartójához való ragaszkodásunknak, bebizonyítjuk azt is, hogy kiválóan tiszteljük a legméltóságosabb Oltáriszentséget és hogy a boldog-

¹ IV. könyv, 17. fejezet.

² Iz. 58, 9.

³ Ségur.

ságos Szűz iránt való szeretetünk valóban bensőséges. Mert valakihez való ragaszkodásunk soha sem kézzelfoghatóbb, mint akkor, ha szeretetből azt cselekedjük, amit ő akar. Azonkívül nincs jobb alkalom tiszteletünket kimutatni Krisztus iránt és a boldogságos Szűz iránt is, mint a szentáldozás. Azt mondom: «a boldogságos Szűz iránt is;» igen, mert mindannyiszor, midőn Jézus szent szívével egyesülünk, bizonyos mértékben szűz Mária szívével is egyesülünk, akinek testéből, véréből és szívéből van alkotva Krisztus teste, vére és szíve.

Kezdjük hát el azonnal: a Szentatya szándékát előmozdítva, tegyünk többet, mint idáig tettünk, a magunk és testvéreink eucharisztikus életnek gyarapítására.

Mostantól kezdve elsősorban ne akadjon olyan, aki legalább husvéti gyónását és áldozását el ne végezné. Ha mégis találkozánk ilyen valahol, akkor azt szájalomraméltó embernek kell tartanunk, akiben hiányzik a lelki béke, akit éjjel-nappal fenyegethet az örök kárhozat veszélye. Imádkozzunk az ilyenekért naponkint, de különösen a nagybőjt idején, hogy a bűnbánat szentsége által amily gyorsan csak lehet, eljussanak a kegyelmi életre s a szent ostyát, mely reájuk nagy vágyakozással várokozik, elérhessék.

Közülünk azok pedig, akik mostanáig évenként csak egyszer járultak az Úrasztalához, élvezzék negyedévenként az élet kenyérét; akik negyedévenként áldoztak, mostantól havonként áldozzanak; akik idáig havonként táplálkoztak az égi kenyérrel, jövőre hetenként jelenjenek meg az áldoztató sorompónál; végül azok, akik hetenként vettek részt az angyali vendégségben, most naponként élvezzék azt!

Papok, szülők, előjárók és tanítók, tegyünk mindent, ami erőnktől telik, hogy egy gyermek se panaszkodhassék, hogy szive-lelke sóvárog az angyali kenyér után és épen barátai azok, kik nem akarják őt benne részesíteni.

Törekvéseinket, melyek a gyakori szent áldozást célozzák, támogassuk hathatósan imádságainkkal! Országunkban ifjú és öreg ajkáról egyaránt hangozzék az esdő imádság:

Mindennapi kenyérünket adjad nekünk ma, ó Atyánk, de ne csak azt a kenyeret, mely testünket táplálja, hanem különösen azt, mely lelkünket erősíti és élteni! Add, hogy az élő kenyérre mind nagyobb tisztelettel és hódolattal tekintsünk, hogy azt naponként boldogan élvezhessük és folytonosan új vágyakozást érezzünk utána! Add, hogy az erők ezen kenyérével táplálva, támadjanak új, rettenthetetlen apostolok, akik készek a szent hitért és a jó emberek érdekeiért életüket adni! Tedd, Urunk, hogy mindannyian készek legyünk bármikor a halálra és a szent áldozásra; tedd, hogy saját hibájából senki sem mulasszon el egy

áldozást sem. Engedd, hogy közülünk senki sem áldozék soha méltatlanul, add, hogy halála után senki ne járuljon bűnös lélekkel ítélőszéked elé, hanem előbb Jézust vegye magához védelmezőül. Add, tudja meg mindenki közülünk, hogy ez az élő, szerető kenyér az embereket szilárdul, állandóan összekötő, széttéphetetlen szövetséget alkot, a testvériségnek, békének és szeretetnek szövetségét és hogy ez az élet kenyere föltámadásunk biztos záloga! Add végül, Urunk és Istenünk, amint népünk a boldogságos Szűz iránt való forró, véghetetlen szeretete által megszerezte a «Mária-népe» szép elnevezést, úgy a legméltóságosabb Oltáriszentségben rejtőző Jézus iránt való mély, kiváló hódolata által méltó legyen arra, hogy az «Oltáriszentség-nép»-ének neveztessek!

Jézusnak és a boldogságos Szűznek áldása legyen veletek, drága olvasóim és velem, folytonosan most és utolsó földi áldozásunk pillanatában!

Lemberg, 1910. karácsonyán.

A bécsi eucharisztikus világkongresszus emlékműve.

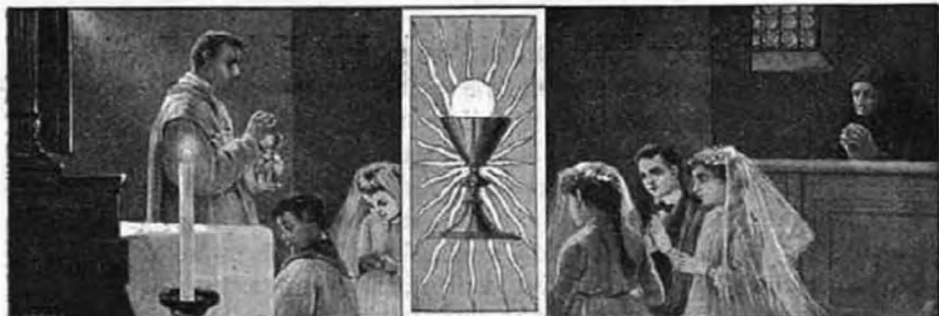
DÉG A KONGRESSZUS idejében többfelől az az óhaj nyilvánult meg, hogy a kongresszust valami emlékekkel megörökítsék. Legtermészetesebbnek látszott templom építése, mert hiszen az Úr Jézus szentségi diadala, melyet a kongresszus jelentett, templomban folytatódik. Úgy hírlik, hogy a kívánság nemsokára a megvalósulás felé közeledik. Mária Annunciata királyi hercegnő védnöksége alatt bizottság alakult, melynek hivatása a monumentális és katexochén eucharisztikus templomot állandóan a napirenden tartani s mielőbbi megvalósítását lehetővé tenni. A hatalmas bizottság közt van a papság és világiak színe-java.

Az emléktemplom szükséges építési alapjainak összegyűlése céljából megleghangú fölhívásban kéri minden nemzet katolikusainak a támogatását.

A templomot Bécs egyik templomszegény külvárosában szándékoznak kolostorral együtt fölépíteni. A kolostor és templom hivatása lesz az Oltáriszentség imádása és a felebaráti szeretet cselekedeteinek gyakorlása.

Az emléktemplom tehát sok tekintetben a mi kedves Örökimádás templomunknak a céljait fogja szolgálni.

GYAKORI SZENTÁLDOZÁS.

Rovatvezető: REVICZKY ALADÁR főmunkatárs.

Egy kis statisztika.

KALOCSAI egyházmegyének névtára föltünteti az évi szentáldozások számát. 1912-ben (illetőleg az 1911/12. egyházi évben) az egész egyházmegyében 1 millió 289 ezer 999 volt az áldozások száma; a hívek száma az egyházmegye területén 660 ezer 632. Az egyházmegyei templomok közül legnagyobb volt a szentáldozások száma *Kalocsán* a jézus-társasági templomban. Itt tavaly 108 ezer 883 szentáldozást végeztek. A Miasszonyunkról nevezett iskolánénék templomában 74.100, a kiszeminárium kápolnájában 11.646, a főszékesegyházban (egyúttal plébánia-templom is) 11.619 volt az áldozások száma. A többi kápolnában végzett szentáldozásokkal egyetemben az 1912. évi összes áldozások száma Kalocsán 218 ezer 324. A kalocsai hívek száma 11.628, a tanulóifjúságé körülbelül 1100.

Künn az egyházmegyében legnagyobb volt a szentáldozások száma a *szabadkai* ferencrendi templomban, ahol 69 ezer 200 szentáldozást végeztek. A város belterületén levő plébániatemplomok áldozási statisztikája a következő: szent Teréz-templom 68.530, szent Rókus-templom 50.974, szent György-templom 20.662 áldozás. Hozzáadva a kápolnában végzett szentáldozásokat, a város belső részein az évi áldozások összege 226 ezer 966. A három belső plébánia területén a hívek száma 65.882.

A *zombori* karmelita templomban az évi áldozások száma 40.201, ugyanott a plébániatemplomban 15.996, az iskolánénék vezetése alatt álló árvaházban 10.726. A többi kápolnában végzett szentáldozással együtt a teljes szám 84.667, míg a hívek létszáma 17.038.

Baján a ferencrendiekénél 37.403, az iskolánénék kápolnájában 10.000, a plébániatemplomban 7720 volt a szentáldozások száma. A külön-

féle templomokban és kápolnáknak összesen 65.115 szentáldozást végeztek. A hívek száma Baján 17.200.

Hogy a lelkipásztori buzgóság faluhelyen is szép eredményt érhet el a gyakori szentáldozás terjesztésében, erre nézve is találunk néhány ékeesen szóló adatot a névtárban. *Monostorszegen* 36.349 volt az évi áldozások összege, míg a hívek száma 5600. Eszerint az áldozások összege hatszorosan is fölülmulja a hívek számát. *Akasztón* 4117 hívő mellett a szentáldozások száma 23.352, vagyis a hívek számának több, mint ötszöröse. *Hercegszántón* a hívek száma 2925, az áldozások száma ötödfélszer annyi, összesen 12.230. *Szentfülöpön* a szentáldozások száma 17.256, a hívek létszáma 3912. Vagyis a szentáldozások összege majdnem négyszerese a hívek számának. Ez az arányszám még nagyobb, ha a hívek számából levonjuk a gyermekek számát, kik még nem járultak a szentáldozáshoz.

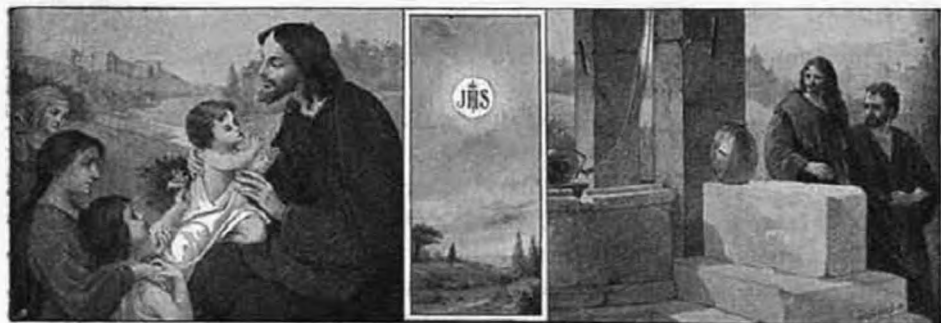
A gyakori szentáldozásnak tűzhelyei az egyházmegyében az *iskolánénék* intézetei. Az apácák 25 intézetében az évi áldozások száma 184 ezer 958. Ugyanezen intézetekben a szerzetesnők és jelöltők száma 529, az iskolások száma 15.032. T.

A gyakori szentáldozás új melegágya.

Q LEHET EZ? Az *éjjeli szentségimádás*. Már ezrekre megy az áldozóknak a száma a Jézus Szive Templom éjjeli szentségimádásainál. Az éjjelezés Isten szolgálatában mindig is kiválóan kedves volt a szenteknél. Ez életszentségük kiképzésében nagy szerepet játszott. Hiszen az annyira kedves éjjeli nyugalom óráiból adunk Istennek és lelkünknek; tehát nagy áldozatot hozunk. Azonkívül mennyi bűn történik főleg egy nagy városban éjjelen át! Mennyi megsértés zúdul a jóságos Isten felé! Ezekért engesztelés és pedig végtelenül kedves engesztelés Isten szemében egyes buzgó lelkek éjszakai imája és virrasztása Isten imádásában.

Ha még hozzá úgy szentelem meg az éj, a nyugalom és bűnözés perceit, hogy áldozom, az Úr Jézusomat zárom szívembe, hát akkor talán érzem, de ki nem mondhatom, mennyire kedves és gyümölcsöző az én áldozásom az éjjeli imádáson.

Máris ezren és ezren mennek az Úr asztalához az éjjeli szentségimádás reggelén, mennyire fog ezeknek a száma szaporodni, ha ilyen alkalmakkor végzett szentáldozásunkat a gyakori szentáldozás terjesztésére ajánljuk föl! Terjesszük az éjjeli szentségimádás gondolatát, hogy a budapesti példát másutt is kövessék! Legyen a mi éjjeli szentáldozásunk az Úr Jézus engesztelése mellett még a gyakori szentáldozás terjesztője is!

JÉZUSOM, ÖRÖMÖM

Rovatvezető: DR. SZYLLABA EMIL.

Igaz Isten kenyérszínében.

BEDVES GYERMEKEM, ne feledd, hogy az egész világ Urát hordod lelkedben, amikor megáldozol! Végtelenül gazdag Úr a jó Jézus, aki akkor nálad lakik! Milyennek kell lenned azért, mert áldozol?! Trón a te szived, a te lelked; Jézusnak a trónja, akit úgy szoktak ábrázolni, hogy lábát a mennyei Atyával együtt a földgömbön nyugtatja és a föld hozzá képest kicsiny.

A királyok trónjai szépek, ékesek szoktak lenni. Salamon király trónja tiszta elefántcsontból készült, szinarannyal volt bevonva, hat lépcső vezetett föl a királyi székhez, a lépcsőkön tizenkét oroszlán állott; fönt a királyi széken aranyzsámolyon nyugtatta lábát a király s a szék mellett jobbról is, balról is egy-egy oroszlán volt elhelyezve. Azt mondja erről a trónról a Szentírás: «Nem volt oly királyi szék semmi országban».

Pedig ez csak Salamonnak a trónja, gyenge és bűnös ember királyi széke volt: ellenben az Oltáriszentségről el lehet mondani, amit Jézus is mondott magáról: «Ime, több van itt Salamonnál!» Milyen trón legyen tehát a lelked? Legyen fehér, vagyis ártatlan és tiszta: ezt jelenti az elefántcsont, amelyből Salamon trónja készült. Legyen lelked arannyal bevonva, azaz tele szeretettel Jézus és felebarátod iránt, mert a szeretet drágább az aragnál. Legyen erős és bátor a bűn ellenében, mint az oroszlán. Legyen benned magasan Jézus trónja, mint ahogy Salamon királyi széke is hat lépcső fölött állott, azaz soha se tekintsd, hogy mi tetszik neked, hanem, hogy mit kedvel az Úr Jézus. Így aztán lelked méltó trónja lesz az Oltáriszentségnek.

Ha pedig szentmisére, vagy szentséglátogatásra mégy, jusson megint eszedbe, hogy az egész világnak Ura elé járulsz. Lásd, a király elé csak

nagyritkán engednek gyermeket, oda csak kevés ember mehet. Mit is csinálna a király, ha hazánknak mind a húsz millió lakosa egy nap alatt meg akarná látogatni? A királyok Királya, az édes Jézus, mégis szívesen fogad téged is, más is, mind az 1600 millió embert is; ha akarják nemcsak mindennap, hanem folytonosan. Ha valaki a királyhoz akar menni, előbb be kell azt jelentenie a királyi palotában; aztán megmondják, magához engedi-e a király, vagy nem; ha pedig magához engedi, nem mehet ám bármikor oda, hanem tudtára adják a napot és az órát, amikor jöhet és ha akkor pontosan meg nem jelenik, be nem engedik többet, mert a király az egész országot kormányozza és azért sok dolga van. Milyen jó az Úr Jézus, hogy hozzá bármikor mehetünk a szentmisére és szentséglátogatásra! Milyen jó: még meg is paráncsolja nekünk az anyaszentegyház által, hogy legalább vasár- és ünnepnapokon jelenjünk meg az ő szent oltára előtt! S ha valaki ezt elmulasztja, nem szabad többet előtte megjelenie? Ó igen, csakhogy ugyebár, nagy vétket követett el! Csodáljuk, gyermekem, az Úr Jézust! Ő nemcsak egy országot kormányoz, mint a király, hanem az egész nagy világot, az eget és a földet; épúgy gondol a legkisebb fűszálra, hogy tápláléka legyen, mint a legszebb angyalra, hogy meg ne haljon, hanem életben maradjon és továbbra is boldog legyen a mennyországban. Jézusnak annyival több dolga van a királynál, amennyivel több a nagy hegy a porszemnél. Jézus mégis ráér arra, hogy velünk bármikor legyen a szentmisében, a szentáldozásban és a szentséglátogatásban — de csak azért, mert ő Isten.

Azt se feledd a szentáldozáskor, hogy az Úr Jézus, akit magadhoz veszel, nemcsak az egész világnak Ura, hanem a mi mennyei Atyánk is. Mennyire kimutatja ezt épen a szentáldozáskor! Először az édes anyához, az anyaszentegyházhoz küld, ha netalán súlyos bűnben vagy, hogy ez a jó anya tisztítsa meg lelkedet, öltöztessen föl a megszentelő malaszt mennyei ruhájába, aztán asztalához, a szentáldozáshoz hív, hogy saját testével táplálja lelkedet.

Ámde sokszor láthatsz gyermeket, aki nagyon válogat az ételben: nem az egészséges táplálékot, hanem csak a nyalánkságot szereti. Meg is látszik rajta, hogy nem egészséges: arccskája nem pirosposzsgás, hanem halovány vagy zöld. Épúgy vannak gyermekek, kiknek nem a legegészségesebb lelki étel, az Úr Jézus szent teste kell, hanem inkább a vétek. Azért aztán nem is egészséges, hanem beteges a lelkük. Kedves gyermekem, becsüld meg a lelki ételt, melyet a szentáldozásban a kegyes Megváltó nyújt neked s járulj hozzá minél gyakrabban. A szülőknek fáj, ha válogatós a gyermekük, mert ezért beteges is: Jézusnak is fáj, ha nem kell nekünk a szentáldozás, mert akkor meghal a lelkünk.

FESLŐ BIMBÓK

Egy angyallelkű ifjú gyönyörű halála.

Bécs városának kellős közepén áll az ősi ház, melyben Kosztka szent Szaniszló lakott. Deák volt, mint te gyermekem; iskolába járt mint akármelyik eucharisztikus szövetségi tag. Egykori szobája most gyönyörű kápolna az ő tiszteletére. Ezren és ezren jönnek ide imádkozni s a kis Szaniszlót az egész világon ismerik és tisztelik. Hogyan jutott ez az ifjú ehhez a dicsőséghez?

Hát bizony édes gyermekem, sok szenvedés árán. Szaniszló nem volt vásott, rosszviselőtű fiú. Gyakori áldozó volt, a lelkét tisztán tartotta és nagyon szerette a boldogságos szűz Máriát. Jó mennyei anyjának nevezte mindig. De a bátyja, aki vele lakott, hitetlen, gonoszlelkű ifjú volt. Sokat kizozta Szaniszlót vallásosságáért. Folyton gúnyolta, csúfolta, de ezzel Szaniszló mitsem törődött. Az Úr Jézusért szívesen elviselte. Csakhogy a bátyja ütötte is. Ez már igen fájt Szaniszlónak. Alig bírta elviselni.

Egyszer meg is betegedett. Betegágában folyton az Úr Jézus után sóvárgott. Áldozni szeretett volna. De a gonosz bátyja nem engedte az Úr Jézust elhozni. Ekkor történt az a nagy csoda, hogy a szűz Mária megjelent Szaniszlónak és elhozta hozzá a szentláldozást.

A csoda megremegtette bátyját, de nemsokára ismét csak ütlegelni kezdte a már felgyógyult Szaniszlót. Szaniszló sokat szenvedett. Védelmet még szüleinél sem talált, mert azok sem voltak vallásosak. Már attól kellett félni, hogy megfosztják vallásos buzgóságától Szaniszlót.

Azért az ördöngyál rávette Szaniszlót, hogy hagyja ott a bátyját. Sok viszontagság után Rómába jutott, a pápa öszentségének a városába. Itt belépett a Jezsuita-szerzetbe. Szívét az a vágy dagasztotta, hogy valamelyik nagy Mária-ünnepen a mennyországba juthasson jó mennyei anyjához. Hiszen már eleget szenvedett szegény.

Augusztus 10-én szent Lőrinc vértanu napján buzgón megáldozott s még aznap este láz lepte meg. Mikor emiatt ágyba kellett feküdni, boldog arccal mondta a körülállóknak: Ebből az ágyból már nem kelek föl többé. Tudta, hogy augusztus 15-én, a boldogságos szűz Mária mennybevitelének napján az ő lelke is mennybe száll. A szűz Mária megsugta ezt az ő jó fiának, Szaniszlónak. A jezsuita főnök úrnak azt mondta: Én azt hiszem, hogy szent Lőrinc kérésére az én anyám mennybevitelének napján magához veszi lelkemet az égi boldogságba.

Persze szavaiban senki sem hitt, mert csak kis láza volt. Augusztus

14-én azonban erős aggodalom töltött el mindenkit a zárdában. Szaniszlónak a láza igen heves lett. Rosszul volt nagyon. Magához vette az Úr Jézust a szent áldozásban s felvette az utolsó kenet szentségét is. Arcát égi fény ragyogta be s boldogan tekintett körül szomorú társaira. Szíve erősen dobogott az örömtől, mert közel érezte a percet, melyben megláthatja az Úr Jézust s üdvözölheti az ő szent anyját a mennyországban. Gyenge hangon kérte előljáróit, hogy fektessék le a földre, mert ezzel akart eleget tenni bűneiért. Talán soha sem bántotta meg a jó Jézust, mégis félt, hogy valami szennyfolt van a lelkén. Egészen tiszta, ragyogó lélekkel akart az Úr Jézus és a szűz Mária elé kerülni. Társai hevesen zokogtak körülötte. Érezték, hogy a kedves Szaniszló, ez a földi angyal már csak rövid ideig lesz köztük.

Mikor Augusztus 15-én, szűz Mária mennybevitelének a napján a nap felkelt, sugarai sietve keresték föl Szaniszló szobáját. De már halva találták őt. Liliomos lelke már a mennybe szállt. Szűz Mária meghallgatta könyörgését s így azt a nagy ünnepet már a mennyország véghe-tetlen szépségében és boldogságában ülhette meg.

Ó te tisztalelkű, boldog szent Szaniszló, tekints le kicsiny tisztelőidre, a gyermekszövetség tagjaira, imádkozzál érettünk, hogy mi is szeressük az Úr Jézust és a boldogságos szűz Máriát és vágyakozzunk a mennyország örömei után. Köztünk is van, aki szenved a testvérenek vagy elvakult szüleinek hitetlensége miatt. Ó adj ezeknek erőt, hogy az Úr Jézus hitében kitartsanak.

Még valamit mondok kedves gyermekek, szent Szaniszlóról! Szent Szaniszló szentségének a hire ekkor már igen nagy volt. Sírjánál gonosz testvére és szegény szülei is belátták hibájukat és megtértek. Bátyja pap lett és épúgy mint szülei, teljesen Istennek éltek. Imádkoztatok szent Szaniszlóhoz, majd megtéríti testvéreiteket és szüleiteket is, ha nem szeretnék az Ur Jézust!

Furcsa mese.

EGY APA sétált a fiával. A fiú azt mondta édes atyjának: Apuka, egyszer láttam akkora kutyát, mint egy ló. Az apa természetesen észrevette ezt a csunya nagy hazugságot és ezt mondta fiának: Tudod fiam ezen az uton, amelyen megyünk, van egy érdekes híd. Minden ember, aki hazudik, eltöri a lábát rajta, ha keresztül akar menni. A gyerek erre megijedt és azt felelte rá: Igaz is, az a kutya nem volt ám akkora mint egy ló, hanem mint egy borjú. Mikor már messziről látszott a híd, a fiú újra visszatért a kutyára és így javította ki beszédét: Apuka, az a kutya akkora se volt mint egy borjú, hanem csak mint egy kecske. Tíz perc mulva

végre ráléptek a hídra. A fiú félelmében odaszólt atyjának: Bizony az a kutya, amelyet láttam, az is csak akkora volt, mint a többi kutya.

Hát úgy-e ez furcsa mese. De tanulságos, mert megmutatja, hogy milyen kelepécébe jut a hazug ember. Három-négy hazugságot mond előbb, mire végre az igazsághoz jut. Bizony ilyen hid néha nem ártana, mert sok gyerek nagyon csúnyán szokott hazudni.

A meséhez még az is hozzátartozik, hogy az a fiú nagyon megemlékezett erről a sétáról és *soha sem hazudott többé.*

A kis Nelli 3 éves korában.

AZ ÁPOLÓNŐ néha, midőn a keresztutat végezte, elvitte a karján a kis Nellit is. Nelli komolyan, csodálkozó tekintettel nézett, szenvedést ábrázoló képekre. Egyszer, amidőn az ápolónő a keresztfeszítést ábrázoló csoportozathoz ért, Nelli igen nyugtalan lett. «Hát miért tették ezt?» — kérdezte remegő hangon. Az ápolónő röviden megmagyarázta neki, hogy a jó Isten szenvedni akart a mi bűneinkért. «De hát miért engedett magának fájdalmat okozni? — kutatott tovább a gyermek. Hisz elkergethette volna őket!»

A magyarázatot Nelli feszült figyelemmel hallgatta és mikor a jámbor ápolónő befejezte a kálvária történetét, a gyermek könnyekbe tört ki és zokogva kiáltott föl: «Szegény jó Isten! Szegény jó Isten!»

A kis Nellinek már volt fogalma arról, hogy Isten jelen van a szentségházban. Az Isten közelségének litka láthatólag mély benyomást tett fiatal kedélyére. Így egy kápolnai látogatás közben ezt kérdezte az ápolónőtől: «Miért van a jó Isten abba a kis házikóba bezárva?» Az ápolónőnek nem volt épen könnyű feladat, hogy a gyermeknek megmagyarázza, hogy Krisztus a szentségi színek alatt jelen van. De úgy látszott, a gyermek mégis megértette. Örült annak, hogy «a jó Isten mégsem lesz beszorítva abban a kis házikóban».

A kis Nelli az ápolónővel, vagy a nővérek valamelyikével végzett kerti sétái alkalmával csodás szeretetet tanusított a virágok iránt is. Azt mondta: «Mégis nagyon kedves a jó Isten, hogy ilyen szép virágokat ad nekünk.» Gyakran tépegetett gyermekláncfüvet a kolostor temetőjében, épen ott, hol ma a szent gyermek teste pihen. A virágokat rendszeren egy nővérnek adta át az oltár számára.

Közben meg kell említeni, hogy még ma is kedves szokása a kolostori iskola növendékeinek, hogy a kedves kis Nelli példájára gyermekláncfüvet tépegetnek a jó Isten számára. Egyszer, midőn a kis Nelli sétájáról hazaért, megállott Jézus szentséges Szívének szobra előtt, amely a beteg-pavillon falán áll. Észrevette, hogy a szobrot körülvevő virágok közül némelyek fonnyadtak, mások pedig már teljesen elszáradtak. «Nézd csak ezeket a csunya virágokat — kiáltott föl kedvetlenül — ezeket el kellene innen venni!» És még ezután is sokáig, midőn már oly gyenge volt, hogy az ágyat el sem hagyhatta, gyakran megkérdezte a tisztelendő főnöknőtől, vajjon a jó Isten szobra előtt eltávolították-e a csunya virágokat?

Röptében a nagyvilág körül.

Egy darab őskereszténység a budapesti Jézus Szíve templomában. Igen, az éjjeli szentségimádások, melyek újabban otthont találnak Jézus Szíve templomában az őskereszténység szent szokásainak egy elfelejtett darabját újíttják fel. Régente t. i. minden nagyobb ünnep előtt a nép egész éjjel a templomban tartózkodott. Készült az ünnep fenségére. Ennek gyenge pótlása, illetőleg csak emléke a nagy ünnep előtti vigília bőjt. A jelzett éjjeli szentségimádás célja és lényege természetesen egészen más: Jézus Szíve kiengesztelése a főváros bűneiért; de tagadhatatlanul tapad hozzá bizonyos őskeresztény reminiscencia. Tulajdonképpen a hívek kérték az éjjeli szentségimádást. Az esztergomegyházmegyei hatóság engedélyével azután megtartották az elsőt január 4- és 5-ke közötti éjjel. Az eredmény meglepő. Hiszen arról már régen meggyőződhetett mindenki, hogy Budapesten (Sőt falun is, tapasztalatból tudom. Szerk.) az esti és késői istenitiszteletek és ájtatosságok roppant látogatottak. Amely templomokban van igazi lelkipásztori érzék, ott sietnek is ezt kihasználni a lelkek üdvének érdekében. Még sem remélte volna talán az ember az éjjeli szentségimádás e nagy sikerét. Csak férfiakat engednek be, mégis állandóan vagy 100 imádó van a templomban. A nők természetesen teljesen megtöltik a templomot. Az Oltáriszentséget este 6 órakor teszik ki az oltár trónusára, 10 óráig nők is résztvehetnek. Éjjel után 2-től kezdve vannak szentmisék és a szentáldozások száma mindegyiknél óriási. Éjjel előtt különféle imaájtatosságok. A gyóntatószékekben egész éjjel több pater található, kik bizony soha sincsenek gyónó nélkül. S itt van talán az éjjeli szentségimádás legfőbb eredménye. A legtöbb férfi nappal nem juthat templomba. Másrészt számosan szüntűgy bevetődnek éjjeli kóborlásukban a nyitva talált és fényesen kivilágított templomba. A többit azután elvégzi a szentségi Jézus a tabernakulumban. A szeretet gerjedelmének nyilait küldi a megkövült szivekbe,

melyek az Úr Jézus szívének lángjaitól felmelegedve, Istenhez térnek, Ielkük szennyét észreveszik és lemosásák.

Bár minél szélesebb körben ismernék meg az éjjeli szentségimádást, mely külföldön, pl. Lourdesben már régóta áll a bensőbb lelkiélet kialakulásának — ami a valódi krisztusi praktikus keresztény élet — szolgálatában.

XII. Katholikus nagygyűléshez! Erősen folynak az előkészületek a közeledő katolikus nagygyűlésre. November 9 és 11 közti napokra van tervezve. Legyen ez a nagygyűlés nagy demonstráció, a katolikus Magyarország fényes közgyűlése és társadalmi ünnepe; de ezzel legkevésbé sem töltötte volna be a kath. nagygyűlés a rendeltetését. Hisz mennyi nagy problémája, mennyi sebe, baja van egyházi életünknek! Ezek komoly megtárgyalása, az orvosság megkeresése és alkalmazása legyen a kath. nagygyűlés főhivatása.

Különösen legyenek résen az eucharisztia apostolai. Tapasztalatból tudjuk, hogy a társadalmi szervezkedések nálunk alig mennek valamire. Mert legtöbb helyen nincsen meg a kellő hitbeli meggyőződés, vagy épen nincsen meg a praktikus hitélet. Viszont meg ahol sikerült a hitéletet fellendíteni, ott a katolikusok társadalmi rátermettsége, önérzete és szervezettsége önként következett be. *A hitélet fölvirágoztatása a legnagyobb szükséglet.* Erre törekedjen eszközöket keresni a nagygyűlés. A legméltóságosabb Oltárszentség hozta létre az újabb hitéleti reneszáncot. Az eucharisztia bensőbb tisztelete és gyakori vétele termette a gyakorlati, buzgó s minden körülmények közt vallásunkhoz hű katolikusokat. Soha se feledjük el, hogy a társadalmi vagy akár politikai katolikusok ideálja nálunk a megboldogult Zichy Nándor gróf. Ő volt a nagygyűlések lelke is, ameddig gyengesége teljesen meg nem akadályozta. S Zichy Nándort a gyakori áldozás tette azzá, ami volt. *Lépjének tehát munkába az eucharisztia zászlóvivői.* Legyen gondjuk arra, hogy az eucharisztikus mozgalmak és egyesületek, főképen pedig *az oltár-egyesületek* hivatásuknak és fontosságuknak teljes föltüntetésével lépjenek be a legközelebbi kath. nagygyűlés munkaprogramjába. Így terméke-nyebbek és áldásosabbak lesznek katolikus nagygyűléseink.

IRODALOM

Letenye Páduai szent Antalhoz. Kalocsa, 1913. A Rózsafüzéripar kiadása. Ára 4 fillér.

A letenyén kívül több imát is tartalmaz. A csinos füzetnek címlapját szent Antal képe díszíti.

Orate Fratres! A liturgikus nagymise énekeinek szövegekönyve. A nép és az egyházi énekesek használatára kiadta *Járosy Dezső*, csanád-egyházmezei áldozópap. Temesvár, 1913. Ára 20 fillér. Kapható a szerzőnél (Temesvár, Szeminárium) és Kalocsán a rózsafüzérgyárban.

Szerzőt az a meggyőződés vezérli, hogy a nép örömét leli az egyház által előírt latin énekekben, ha a szöveg értelmét ismeri. Ezért adja az egyház liturgikus imáit és énekeit párhuzamos latin-magyar, illetve latin-német szöveggel. A nép liturgikus fölvilágosítása előfeltétele az egyházi zene reformkérdései megoldásának. Ezt a célt is szolgálja ez a füzet, midőn útját egyengeti annak, hogy a latin nyelvű nagymise éneklését bevezessük a hivek körébe.

* * *

A Szent-István-Társulat irodalmi pályázata. A Szent-István-Társulat irodalmi bizottsága föl buzdulva a múlt évi pályázat sikerétől, elhatározta, hogy pártoló tagjainak szétosztandó tagilletmények megírására újból pályázatot hirdet. Az irodalmi bizottság tehát a Szent-István-Társulat igazgató-választmányának megbízásából pályázatot hirdet népies tagilletményül szánt következő két munkára: 1. Irodalmi színvonalon álló oly egységes szépirodalmi elbeszélésre, mely alkalmas szórakoztatni, de nemesítő irányával tanítani is. 2. A magyar történelem valamely korának, eseményének (a tatárjárás kivételével) vagy nagyobb jellemének vonzó, megkapó leírására.

Egy-egy mű 6—8 nyomtatott ív terjedelmű lehet. A legjobbnak talált pályamű jutalma 500—500 korona s ezenkívül a kinyomtatáskor még a szokásos díjazásban is részesül. Az irodalmi bizottság a jutalom odaitélésénél teljesen azon az alapon jár el, mint az előző pályázatnál s fönntartja magának azt a jogot, hogy a pályadíjat nyert munkákon kívül a közlésre alkalmasnak ítélt munkák kiadásának jogát is magának biztosítsa. A pályamunkák — a szerző nevét rejtő jelíggel levéllel — a Szent-István-Társulat igazgatóságához nyújtandók be. A pályázat határideje 1913. október hó 15.

* * *

Népújság és Képes Hírlap. A *Huszár* Károly országgyűlési képviselő szerkesztésében megjelenő politikai és közgazdasági katolikus néplap. — A *Képes Hírlap* című szépirodalmi melléklet kitűnő cikkeket hoz. A sikerült képekkel díszített lapban sok szépirodalmi olvasmányt és szórakoztató apróságot találunk. A *Gazdasági Szaklap* című mellékleten *Bojdisz* Miklós karátsonfalvai plébános ismerteti az általa elért bámulatos termesztési eredményeket és a termesztés módját. A lapot kisebb gazdasági

közlemények zárják be. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, IV. Ferenc József-rakpart 27.

* * *

Bernardinus. A *Trefán* Leonard és *Hédly* Jeromos szerkesztésében megjelenő kitűnő egyházi szónoklati folyóiratnak legújabb száma a szokottnál is gazdagabb és változatosabb tartalommal jelent meg. Több kitűnően megírt, tartalmas vásár- és ünnepnapi szentbeszédet találunk benne, azonkívül érdekes és aktuális beszéd-sorozatokat is közöl. A folyóirat szerkesztősége és kiadóhivatala: Kolozsvár, Ferenciek-kolostora.

* * *

Szent Ferenc Hírnöke most ünnepli főnállásának 10 éves jubileumát. Méltón ünnepelhet, mert mindenkor alaposan kivette részét a lelkek a vezetésében és a vallásos katolikus öntudat felébresztésében. Jelenleg pedig oly változatos tartalommal, szép képekkel és nagy terjedelemmel örvendeztetni meg olvasóközönségét, hogy a legnagyobb pártfogásra érdemes. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Kolozsvár, Ferenc-rendi zárda. Örömmel üdvözöljük a testvér-lapot fényes jubileuma alkalmából.

* * *

Mária-Kongregáció. Hitbuzgalmi képes havi folyóirat. Szerkeszti: Bangha Béla S. J. Előfizetési ára tömegesen rendelve (20 példány) 1 kor. Külön rendelve 2 korona. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VIII., Mária-utca 25.

EGYESÜLETI ÉLET.

Az Eucharisztia-Társulat új országos igazgatót kapott. *Dr. Hanauer A. István* eddigi központi országos igazgatót saját kérelmére a hercegprímás fölmentette. Aki sok éven át a központi szemináriumnak volt felejtethetetlen spirituálisa, az mint az Eucharisztia Társulat országos igazgatója az egész magyar papságnak volt néhány éven át lelki vezetője az Eucharisztia szeretetében. Végtelesen szerénysége tiltja, hogy a leg-

kisebb dicséretet is mondjunk a legkiválóbb lelki mesterről. Adja a jó Jézus, hogy aranyigéi, melyeket az Eucharisztia mélységeiből merített, minél több papi lélekben gyümölcsöt teremjenek. Minden tagja a társulatnak fájdalommal búcsuzik tőle.

Helyébe a hercegprímás *dr. Babura László* központi szemináriumi spiritualist nevezte ki, kinek személye garancia arra, hogy az Eucha-

risztia-Társulat tovább halad virágzó fejlődésében.

Az Eucharisztia-Társulat részben hordozója az oltáregyesületeknek, mert eucharisztikus papokban mindig is meglesz a buzgóság és érzék, hogy az Eucharisztia végtelen gazdagságát és mélységét az oltáregyesületek révén a nép előtt is megnyissák.

Szeretettel és örömmel üdvözöljük az új központi igazgatót.

† **Özv. gróf Zichy Nándorné.** Július 18-án az adonyi sírkert hantjai elfedték a nagy patriarcha, Zichy Nándor hátrahagyott özvegyét is. — Aki részes volt Zichy Nándorral az élet küzdelmében, lelki nagyságban és jótékonyágban, az nem bírta soká nélkül e földi életet. — Követte fenkölt férjét.

Az oltáregyesület első helyen borúl a nagyszony sírjára, hogy megsirassa a távozót. Nagy része volt a megboldogultnak az Örökimádás templom létrejöttében s továbbra is állandó jótévője maradt.

Menyasszonyi *fátyola, mely a legszebb brüsszeli csipke, az Örökimádás birtokában van s mikor szolgálja szépségével és értékével az Eucharisziát, szinte a nagyszony hosszú életpályáját látjuk, mint állandó szolgálatát, hódolatát a szentségi Úr Jézusnak.

Tagja volt a választmánynak és ameddig teljes elgyengülés nem akadályozta, pontosan eljárta a választmányi gyűlésekre.

Felejthetetlen mintaképe az eucha-

risztikus léleknek, melynek buzgósága nem merül ki az imában, hanem minden tettel és munkaságának fáradhatatlanságával gyümölcsözteti az Oltáriszentségnek, a napi szentáldozásnak kimeríthetetlen erőforrásait.

Gróf Szécsenyi Pálné szül. Csekolics Andrea grófnő, már szintén nincsen az élők sorában. Tagja volt a választmánynak. Mélyen vallásos lélek veszett el benne egyesületünk számára. Hosszú betegségében angyali türelmet tanusított. Árva gyermekei az Örökimádás templom kertjében sírták el első fájalmukat a legjobb anya halála fölött. Gyászukban mélyen osztozik az oltáregyesület. Lelkiüdvéért már is volt szentmise, de az első őszi választmányi ülés külön is fog kegyelettel megemlékezni róla.

Kedves halottja az oltáregyesületnek *Borbély Kálmán*, aki hosszú időn át (a Rákos-utcában) miniszteránsa volt az Örökimádás kápolnának. Az Úr Jézus sietett őt magához szólítani. 25 éves korában halt meg Barcsen.

A székelyudvarhelyi oltáregyesület ünnepélye. Székelyudvarhelyről írják nekünk: Az itteni oltáregyesület most szenteltette föl új zászlóját és ebből az alkalomból nagyszabású ünnepélyt rendezett. A zászlószentelést gróf *Mikes János* szombathelyi püspök, Székelyudvarhely város volt plébánosa végezte, akinek megjelenése fényes ünnepévé avatta a zászlószentelési ünnepséget. Mikes püspök a zászló felszentelése után nagy-

szabású beszédet mondott, amely az óriási közönséget könnyekig meghatotta. Az oltáregyesület ebből az alkalomból kitűnő műsorral díszközgyűlést tartott. A város egész társadalma megjelent az ünnepélyen, amely minden tekintetben fényesen sikerült. Az ünnepi beszédet *Pál István* kanonok, udvarhelyi főesperes-plébános mondta. A műsor fénypontja *G. Jánossy* Ilus Mária éneke volt. Az énekesnő

Hummel «Haleluja» című dalát adta elő és gyönyörű hangjával, nagy énektudásával, temperamentumos előadásával magával ragadta a jelenlévőket. Másodszor Hubay «Mádárdalát» énekelte el és azzal is rendkívüli sikert aratott. Dicséretet érdemel még *Dömény* Mária fővárosi zenetanárnő. Még több beszéd, énekszám és szavalt szerepelt a műsoron. A szép ünnepély befejezése-képen Mikes püspök beszélt.

KIMUTATÁS.

A budapesti központi Oltáregyesület kiállítására 1913-ban beküldött adományok.

Hámor Józsefné csipkét; özv. Várady Elekné csipkét; dr. Zsuffa Kálmánné különféle fehérneműt; Felmayer Vilma 12 pár karingre való kézelt; özv. Heinrich Ferencné csipkét; Sara Irma 1 albára való fodrot és kézelt; Payr U. csipkét; özv. báró Skerlecz Károlyné 3 tucat kéztörölt; Poder Gizella csipkét; özv. Ramjonkaí Goriuff Ferencné 6 corportalét; Gobi Julia az összes finom fehérneműnek apró keresztöltéssel való jelölését.

Az Oltáregyesület tagjainak adománya 1912. december hóban:

Werona László 2 K, Végh Mária 24 f, özv. Kohler Albertné 4 K, özv. Benedek Mária 4 K, Mecha Mária 2 k., kassai egyházmegyéből 80 K, Varga Ilona ópécskai tagoktól 3.24 K, Kemenczy Jánosné 24 f, Bakács Mózes 24 K, gróf Serényi Istvánné 20 K, eperjesi egyházmegyéből 20.48 K, Holenda Ada 4 K, Géczy Károlyné 2 K, Vincze Dániel Tiszapüspöki 12.24 K, özv. Heinrich Ferencné 200 K, özv. Tömöry Károlyné 200 K, özv. Heintich Ferencné gyűjtése 82 K, Gröszinger Józsefné 3 K, lendvavásárhelyi tagoktól 46.18 K, Váróné Nagyenyed 6 K, Bartos Mária 2 K, sümegi tagoktól 30 K, özv. Mattay Istvánné 2 K, csekei tagoktól 70 K, nemcsényi tagoktól 120 K, egyházzellei tagoktól 18 K, Okolicsányi Erzsébet 4 K, Schafner Rezsóné 4 K, Niklay Mária 4 K, Mikó Géza 2 K, Kiss Teréz 40 f, Ilnár Ferencné 1 K, Vinczel Mária 2 K, Grim Gusztávné 4 K, Franke Pálné 4 K, Német Luiza 2 K, Kajdacsy Teréz 2 K, Gödöllő Emma 1 K, Gázder Józsefné 1 K, Schmierer Mária 2 K, Podhorszky Irma 2 K, Safranszky Anna 2 K, Mayerh. er Crescencia 5 K, Hunkár Ilona 10 K, Kóczán Lászlóné 2 K, Gyovay Mariska 2 K, Stromszky Matild 2 K, özv. Stromszky Lajosné 2 K, Kremer Samuné 4 K, Kremer Emilné 2 K, Kremer Ilona 2 K, Kremer Emil 2 K, özv. Telkessy Ivánné 2 K, Telkessy Erzsébet 2 K, Telkessy

Márta 2 K, Greiszt Józsefné 1 K, Deák Mária 50 fill., Goseley Mária 48 fill., Kugler Izabella 4 K, Heidu Julia 1 K, Adler Hedwig 24 fill., Funk Ida 3 K, Chimanyi Elise 3 K, Chimanyi Romana 5 K, Karkis Malvin 5 K, öz. Asbóth Jánosné 50 K, Bellaágh Istvánné 6 K, Borka Imréné Kalocsa 5.90 K, Drávecz Teréz 1 K, Kelemen Mária 1 K, Tatárszentgyörgyi tagoktól 20.10 K, Dancsák Lina 1 K, Bucsek Erzsébet 1 K, öz. Szeidler Jánosné 1 K, Perger Stefánia 2 K, öz. Ohnmacht Lajosné 1 K, Haas Emilia terjesztő által : Mayer Stefánia 2 K, Haasz Józsefné 2 K, dr. Haasz Aladár 2 K, Karácsony Ilona 2 K, Kovács Rózália 3 K, öz. Kvell Ferencné 1 K, Haasz Emilia 10 K, Dubrocki Gizella Ujvidék 4 K, öz. Dabsy Gyuláné 1 K. dunakiliti-i tagoktól 24 K, gellérti tagoktól 16 K, Jászfényszaru tagoktól 14.94 K, Mareczky Jozefin 4 K, Pörneczy Jánosné 24 fill., Pup Jánosné 50 fill., öz. Lakatos Béláné 30 fill., öz. Polgár Istvánné 2 K, tornai tagoktól 28.60 K, Vocsna Jánosné 2 K, öz. Majláth Györgyné 200 K, örgróf Pallavicini Edéné 20 K, herceg Hohenlohe Clodwigné 20 K, Blundell Luiza 20 K, Bartel Malvin 4 K, öz. gróf Wenckheim Frigyesné 24 K, Bánó Józsefné 20 K, öz. Kürthy Antalné 10 K, öz. Huszár Miklósné 5 K, Györfy Kálmánné 4 K, Néveri Mária 2 K, Horváth Ilona 4 K, Gregovetz Mária 1 K, Keiner Ilka 10 K, Keiner Irma 10 K, dr. Keiner János 10 K, Szentirmay Imre 5 K, Mayer Julia 1 K, Tancsics Istvánné 50 fill., Michlbach Jánosné 4 K, Gosztanyi Kálmánné 10 K, szeti O.-E. tagoktól 20.86 K, alistáli tagoktól 7 K, Letovics Alajosné 40 fill., Letovics Alajos 40 fill., Beletháza-i tagoktól 4 K, gál-szécs-i tagoktól 2.90 K, Tausch Hermína terjesztő által : Igeresics Gizella 2 K, Keller Éva 2 K, Koller Andrásné 2 K, Szelk Árpádné 5 K, Gyimenedi Józsefné 2 K, Német Ervinke 1 K, Pitfort Jánosné 24 fill., Poler Józsefné 24 fill., Zadány Ádámné 24 fill., összesen 14.72 K. Éberling Józsefné terjesztő által : Éberling József 1 K, Párdányi Emilné 2 K, Tihanyi Laura 2 K, Tomasovics Emilia 2 K, Günther Hermin 2 K, Pinsker Linka 2 K, Pinsker Augustza 2 K, Rejtő Sándorné 4 K, öz. Schützenberger Alajosné 2 K, Schützenberger Ilona 2 K, Schützenberger Irma 2 K, Imre Róza 2 K, Éberling Józsefné 4 K, összesen 30 K. Lafrankó Károlyné terjesztő által : Áprily Ilona 2 K, Krenberger Jánosné 2 K, Matheides Béláné 2 K, öz. Váczy Ferencné 2 K, dr. Pausz Géza 5 K, Walther Ernőné 10 K, Lafrankó Károly 4 K, Lafrankó Károlyné 4 K, Lafrankó Margit 1 K, Bernhardt Mária 2 K, Mares Antal 2 K, összesen 36 K. Jungmayer Mihályné terjesztő által : Katlesz Anna 1 K, Mészáros Andrásné 1 K, Szigetváry Sándorné 2 K, Bretz Ferencné 2 K, Herold Mária 2 K, Jungmayer Mihályné 1 K, összesen 9 K. Kümpler Gézáné terjesztő által : öz. Király Jánosné 4 K, öz. Várady Elekné terjesztő által : Tóth Karolina 1 K, Kesztety Bethi terjesztő által : Veidinger Györgyné 2 K, Keggl Gizella terjesztő által : Minge Ilona 6 K, Minye Luiza 2 K, Keggl Gizella 2 K, összesen 10 K. Laub Jánosné terjesztő által : Seffer Istvánné 6 K, Gebhard Rezsóné 66 K, Hászman Ferencné 2 K, Friedrich Jánosné 1 K, Weizere Rezsóné 2 K, Hallenbucht Katalin 2 K, Doszák Ferencné 2 K, Kuskutz Klára 1 K, Gigger Istvánné 1 K, összesen 24 K. Holzschuh Lajosné terjesztő által : Schönnerné 2 K, Gräber Leona Eger 5 K, Glatz Gézáné 10 K, Holzschuh Lajosné 5 K, összesen 22 K. Lorencz Adél terjesztő által : Postl Hugóné 2 K, Zubriczky Józsefné terjesztő által : Kautz Józsefné 4 K, Zubriczky Józsefné 2 K, Zubriczky József 2 K, Jankovics Jánosné 2 K, Bodnár Istvánné 2 K, Katenszky Etelka 1 K, öz. Lutter Jánosné 4 K, öz. Zubriczky Józsefné 8.40 K, Sik Magdolna 60 fill., összesen 27 K. Gervay Luiza ter-

jesztőnő által : özv. Unger Leóné 5 K, Schauschek Matild 2 K, Török Gizella 2 K, özv. Áldásy Antalné 4 K, dr. Emmer Kornelné 24 K, Zimka Gergely 1 K, Zimka Ilona 1 K, Zimka Alajos 2 K, Tezli Mária 1 K, Bozár Borbála 1 K, özv. Tabermann Gusztávné 5 K, özv. Melcher Mátyásné 1 K, Melcher Antónia 1 K, Cservay Luiza 2 K, Láng Margit 2 K, Keller Antalné 4 K, Bubola Sándorné 4 K, Lubinszky Györgyné 2 K, Perger Mária 24 fill., Perger Juliska 24 fill., Lustig Borbála 24 fill., Zvirna Anna 24 fill., Bregovics Évi 24 fill., Bregovics János 24 fill., özv. Schmidt Lászlóné 2 K, összesen 67.44 K. Pilisszentiváni tagoktól 26.60 K, iszkai tagoktól 14 K, Stankovszky Ilona 40 fill., Zsott Mária 1 K, Tamás Mária 4 K, Tollhauser Mária 4 K, Müller Mária 1 K, Szakadits Anna 2 K, Danzinger Józsefné 4 K, Dekleva Adél 3.60 K, Zermann Mária 1 K, Burdet Eugénie 2 K, Merkl Anna 60 fill., özv. Dávid Károlyné 4 K, selmecbányai tagoktól 13 K, dr. Cseley Józsefné 10 K, Braune Olga 5 K, Braune Margit 3 K, Springer Jozefa 2 K, Braune Józsefné 5 K.

(Folyt. köv.)

Walsér-Varga-féle

Örökimádás imakönyv

az oltáregyletek imakönyve, ötödik
teljes kiadás; 30 óra

K. Sávely Dezső festőművész rajzaival
megjelent és kapható

Közönséges papíron :

Vászonkötés	3 K 50 f.
Bőr-kötés, vörösvágás, tokkal	5 « — «
Bőr-kötés, aranyvágás, tokkal	6 « — «

Műnyomó papíron :

Vászonkötés, vörösvágás ...	4 K — f.
Bőr-kötés, vörösv., tokkal ...	5 « 50 «
Bőr-kötés, aranyv., tokkal ...	6 « 50 «
Borjúbőr-kötés, aranyvágás, párnázva, kazettával ...	8 « 50 «

Japán papíron : (az egész könyv egy ujj-
nyinál alig vastagabb)

Vászonkötés, vörösvágás ...	4 K 50 f.
Bőr-kötés, vörösvágás, tokkal	6 « — «
Bőr-kötés, aranyvágás, tokkal	7 « — «
Borjúbőr, párnázva, kazettával	9 « — «
Borjúbőr, hordozható tokkal	18 « — «

REMÉNYSÉGÜNK

1906, 1907, 1908,
még kaphatók

1909-ik évfolyamal
egyenként

1 K 40 fill.-jével.

Walsér-Varga-féle

Örökimádás imakönyv

öregbetűs hatodik teljes kiadás.

A betűk nagyok, de a könyv alakja alig valamivel
nagyobb a kisebb alakú kiadásénál : K. Sávely Dezső
festőművész rajzaival.

Jó papíron :

Vászonkötés	4 K 60 fill.
Bőr-kötés, vörösvágás, tokkal ...	6 « 50 «
Bőr-kötés, aranyvágás, tokkal ...	7 « 50 «

Japán papíron :

Vászonkötés, bindre fűzve ...	5 K 20 fill.
Bőr-kötés, bindre f., vörösvágás, tokkal	7 « 50 «
Bőr-kötés, bindre f., aranyv., tokkal	8 « 50 «
Borjúbőr, bindre f., aranyv. párnázva kazettával ...	11 « — «

Liguori sz. Alfonz

Üdvösség Útja (elmélkedések).

Az első kiadás elfogyott; új kiadás készülöben.

Ezen könyvek megrendelhetők :

VARGA MIHÁLY esperes-plébánosnál
Kiskunmajsán (Pest vm.)

a pénz előleges beküldése mellett, vagy
utánvétellel

A kereskedésben 20%-kal drágább lesz.

Szerkesztő : Dr. Tiefenthaler József.

Stephaneum nyomda r. t. Budapesten, VIII., Szentkirályi-utca 28a.